UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

7 ТРАВНЯ, 1970.
Число № 19
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
MAY 7, 1970.

У СПРАВІ ОБМЕЖЕННЯ ЗБРОЇ

У Відні почалися переговори

З початком квітня почалися у Відні переговори між ЗДА та СССР в справі обмеження зброєнь. Переговори будуть тривати три місяці або й довше. Перед початком переговорів совєтський прем'єр А. Косигін заповів, що ЗДА не може вести переговорів із становища вищости, тобто зі становища сильнішого партнера. Совєтське становище підтвердив шеф делеґації В. Семйонов, який у вступній промові накинувся на «агресивні імперіялістичні кола». Голова американської делеґації Л. Томсон, колишній американський амбасадор у Москві, говорив про потребу обмеження зброєнь для справи миру.

Обідві делеґації мають цілий штаб різних фахівців, які сходяться частіше та обговорюють різні подрібні справи. Головні засідання відбуваються двічі в тиждень на переміну в приміщеннях американської та совєтської амбасади. Переговори таємні. З них не видають ніяких комунікатів.

Очевидно, що різні політичні події мають чималий вплив на хід переговорів.

Губернатор Канади відвідує Саскачеван

Генеральний губернатор Канади Р. Міченер минулої неділі відвідав провінцію Саскачеван. У столиці провінції Ріджайні в залізничому ваґоні його привітав прем'єр провінції Р. Тачер, губернатор Саскачевану д-р С. Воробець та посадник Ріджайни Г. Бейкер. Опісля відбулося офіційне привітання на площі перед поїздом.

Після богослуження в церкві св. Павла в Ріджайні, він поїхав до Мус Джо на оглядини військових споруд, а ввечорі був на прийнятті в його честь в Ріджайні.

Легший в'їзд до ЗДА

ЗДА тепер облегшують в'їздові приписи для неімігрантів, які хочуть поїхати до ЗДА. З тих полегш скористає в першу чергу багато канадців.

Урядники та спеціялісти компаній, що мають свої осідки в ЗДА та Канаді, можуть переїхати з родинами до ЗДА на основі візи для неімігрантів без довшої проволоки, якщо вони працюють у даній компанії бодай 12 місяців.

Теж канадські робітники, які хочуть виїхати до ЗДА на якийсь час працювати в фабриці, дістануть візу без перешкод, без конечности старатися про іміграційну візу.

Канадські студенти, що їдуть до ЗДА на додаткові студії, лікарі та медсестри, що хочуть студіювати дальше в ЗДА, а потім захочуть залишитися в ЗДА, можуть дістати іміграційну візу, без потреби вертатися до Канади й звідси, після двох років старатися про іміграційну візу до ЗДА, як це було досі.

ПОЛІТ «АПОЛЛОНА-13» — 380 МІЛЬЙОНІВ ДОЛ.

Американська агенція для міжплянетних польотів оголосила, що невдалий полет судня «Апполон-13» коштував 380 мільйонів долярів. Під час дискусії в сенаті ЗДА на бюджетом тієї агенції сенатор Дж. Міллер з Каліфорнії запропонував збільшити видатки в цьому році на 265 мільйонів долярів до загальної суми трьох мільярдів і 600,000 дол., бо «не можна прогайнувати так легко зацікавлення та симпатії людей в ЗДА та поза нею міжплянетними польотами».

Запропоновану підвишку сенат ухвалив.

Совєтські морські маневри «Океан»

З нагоди сторіччя народження Володимира Леніна совєти роблять найбільші досі в світі маневри військової флоти, з участю більше як 200 воєнних суден. Маневри відбуваються під гаслом «оборона батьківщини».

Маневри "Океан" почалися 22 квітня і триватимуть до кінця травня. Західноєвропейські кораблі та літаки, що стежать за совєтськими маневрами, досі начислили 103 воєнні судна на Атлантійському океані, 32 судна на Тихому океані та 45 Середземному морі. 18 суден роблять маневри на Індійському океані. Совєтські підводні судна біля узбереж Швеції і Норвеґії мають на покладі далекосяглі ракети з атомовими бомбами.

На закінчення маневрів має відбутися висадка 10,000 совєтських вояків із кораблів на узбережжі балтійських країн.

Американські спостерігачі кажуть, що в маневрах совєтські кораблі затягли коло навкола всіх европейських держав. Маневрами всіх суден керує централя воєнно-морського командування в Москві.

В'ЄТНАМСЬКА ВІЙНА ПОШИРЮЄТЬСЯ НА КАМБОДЖУ

Після державного перевороту в сусідуючій з В'єтнамом державі Камбоджі, дійшло до одвертих боїв між урядовими військами і військами Північного В'єтнаму та В'єт-Конґ, які використовували Камбоджу як випадне становище для нападів на Південний В'єтнам.

Військо Камбоджі невелике й погано вишколене, до того без відповідного узброєння; тому уряд Камбоджі звернувся до різних держав за допомогою, головно в формі зброї. Президент ЗДА Р. Ніксон не лише доручив вислати до Камбоджі відповідну кількість військового матеріялу; але дав доручення американським літакам бомбардувати комуністичні становища в Камбоджі, післав до Камбоджі американських військових дорадників і навіть дав американським воякам доручення виступити до бою з північнов'єтнамськими та в'єтконґськими вояками в Камбоджі. Водночас президент дав доручення бомбардувати військові об'єкти в Північному В'єтнамі.

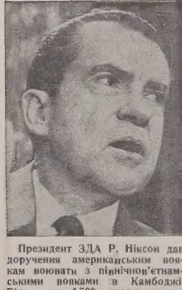

Президент ЗДА Р. Ніксон дав доручення американським воякам воювати з північнов'єтнамськими вояками в Камбоджі. Більш як 4,500 американських вояків беруть участь у боях у Камбоджі.

Рішення президента Ніксона викликало немилий відгомін передусім у СССР, де прем'єр А. Косиґін заповів, що СССР збільшить допомогу Північному В'єтнамові.

Значне кількість американських громадян теж засудила рішення Ніксона. У ЗДА відбулися численні демонстрації проти поширення в'єтнамської війни на Камбоджу, при чому деякі демонстранти були вбиті. Крім СССР, проти рішення президента Ніксона виступили теж ОН та деякі інші держави. Під натиском публичних опінії Ніксон відкликав бомбові атаки на Північний В'єтнам та заявив представникам сенату, що американські війська не підуть глибше в територію Камбоджі, як 19-22 миль, та що він постарається відтягнути американські війська з Камбоджі до 30 червня ц.р.

Комуністичний Китай остентаційно зірвав дипломатичні відносини з урядом Камбоджі та відкликав звідти своїх дипломатичних представників.

У міжчасі кол. володар Камбоджі князь Сіганук перебуває в Китаї, де створив екзильний уряд Камбоджі. В час першотравневих торжеств у Пекіні Сіганук був враз з китайським комуністичним провідником Мао Цзе-дуном на бальконі палати «небесного миру». Це був перший публічний виступ Мао Цзе-дуна від жовтня м.р.

Запуск китайського сателіта мав, певно, неабиякий вплив на становище совєтської делеґації, бо китайські ракетні бомби можуть у першу чергу загрожувати СССР. Зате вхід американських військ до Камбоджі використав совєтський прем'єр Косиґін, щоб осудити ЗДА та навіть погрожувати зірванням переговорів. Цього, мабуть, не буде. Совєти хочуть забезпечити собі прихильність ЗДА на випадок збройного зудару з Китаєм, який має чималий апетит на совєтську територію.

12 ОЗЕР В ОНТАРІО ЗАТРУЄНИХ

Провінційний уряд провінції Онтаріо заборонив споживати рибу з 12 озер, що положені між Квеґеком і Манітобою, бо риба в них затруєна. М.ін., затруєні є озеро Юрон, частинно озеро Ірі, ріка Оттава та Ст. Лоран та ряд озер в околиці Кенори.

СОВЄТСЬКІ ЛЕТУНИ ВОЮЮТЬ У ЄГИПТІ

Єгипетські пілоти не мають належного вишколу орудувати совєтськими бойовими літаками «МІҐ-21», через це багато літаків падало жертвою в час сутичок з ізраїльськими летунами. Тепер СССР післав своїх летунів, щоб проводили літаки типу «МІҐ-21». Вістка ця викликала гостру реякцію ЗДА. Американський уряд заявив, що ЗДА будуть мушені зробити з того належні висновки. СССР не зробив заяви в цій справі.

У міжчасі ізральський міністер оборони М. Даян сказав, що Ізраїль радо погодиться на негайне припинення бойових дій, якщо Єгипет на це погодиться. Після перемир'я можна буде шукати способів мирного полагодження ізраїльсько-арабського спору. Якщо ж Єгипет на це не погодиться, Ізраїль буде воювати далі, навіть, якби мусів воювати не лише проти Єгипту, а й проти СССР. Досі Єгипет не відповів нічого на пропозицію Даяна.

ПОМИНКИ НА ЦВИНТАРЯХ В ЕДМОНТОНІ

Поминки на католицькому цвинтарі св. Йоакима будуть в неділю, 7 червня, о год. 2-ій пополудні.

Поминки на українському цвинтарі св. Михаїла відбудуться в неділю, 14 червня, о год. 2-ій пополудні.

Квебек іде з Канадою

ЛІБЕРАЛЬНА ПАРТІЯ МАЄ БІЛЬШІСТЬ ПОСЛІВ

Провінційні вибори у Квебеку, що бідбулися минулого тижня, були до певної міри пробою, чи квебекські французи дійсно бажають відлучитися від Канади, як говорять квебекські сепаратисти, чи хочуть залишитися дальше в системі канадських провінцій. Вибори, що відбулися в середу, 29 квітня, принесли велику перемогу квебекській ліберальній партії та її молодому, 36-річному економістові Роберові Бурассі, а одночасно висловили волю квебекських французів залишитися при Канаді.

На всіх 108 послів ліберальна партія здобула 72 місця. Дотеперішня урядова партія Національного об'єднання, що мала досі 56 послів, дістала всього 16. Партія квебекських сепаратистів вибрала 7, квебекська партія суспільного кредиту — 13 послів.

Половина дотеперішніх міністрів з 24-членного провінційного кабінету втратили посольські мандати. Відсотково лібералі дістали 44% голосів, Національне об'єднання — 20%, квебекські сепаратисти — 24% партія суспільного кредиту 12%.

Виборчу перемогу квебекських лібералів привітали не лише федеральний уряд, а й загал канадців, які визнають, що квебекським французам належаться різні права, але одночасно бажають, щоб Квебек був частиною Канади.

Новий уряд ліберальної партії візьме владу в провінції 12 або 14 травня. Покищо майбутній прем'єр Бурасса здержав всякі провінційні виплати на великі проекти, поки не упорядкує квебеяських фінансів, які тепер у поганому стані. Прем'єр буде також міністром фінансів, бо хоче сам забратися до упорядкування провінційного господарства, як обіцяв квебечанам у час виборчої кампанії.

Загально вважають, що федеральна ліберальна партія, а може, й федеральний уряд, мали чималий вплив на вислід квебетських виборів, бо, певно, допомагали фінансово квебекській ліберальній партії у передвиборчій кампанії. Федеральна ліберальна партія видала окреме число своєї щомісячної газети, в якому виявила, що провінція Квебек дістає з федеральних фондів понад 1 мільярд долярів річно, а федеральний уряд дістає з податків мешканців Квебеку два мільярди 300,000 дол. Крім того федеральний уряд виплачує бл. пів мільярда річно в формі позичок різним установам, організаціям та поодиноким особам. Квебек дістає ще від федерального уряду гроші й в іншій формі, але, в якій цього газета не сказала.

Очивидно, що того роду пропаґанда мусіла мати неабиякий вплив на квебекських виборців, які постійно мають клопоти з фінансами у своїй провінції. Про уздоровлення провінційних фінансів говорив у своїй передвиборчій кампанії Р. Бурасса, і це було однією з причин, що ліберальна партія виграла вибори в Квебеку.

Невигідних — до лікарень для умово-хворих

Організація «Міжнародна амнестія», яка досліджує умовини арештованих політичних в'язнів у всіх країнах світу, оголосила недавно звіт з дослідів про трактування одної категорії політичних в'язнів у СССР. А саме йдеться про тих політичних в'язнів, яким совєтські власти з різних причин не хочуть робити процесів, а замикають їх до шпиталів для умово хворих. Таких шпиталів, де держать того рода політичних в'язнів, є в СССР шість.

У звіті, опублікованому з нагоди святкувань 100-річчя народження В. Леніна, «Міжнародна амнестія», м. ін., пише таке: „Зовсім здорових людей посилається до тих шпиталів лише тому, що їхні переконання суперечать совєтському режимові. В той спосіб позбавляється їх спроможности боронити себе на суді. Їх держать у шпиталях, де умови значно гірші, ніж по тюрмах та карних таборах... Їх посилається туди, щоб уникнути розголосу, який викликав би багато протестів з-поміж совєтської інтеліґенції.

У психіятричних шпиталях зовсім здорові на умі політичні в'язні перебувають в тих самих келіях, в яких перебувають справжні умово хворі. Якщо вони не відрікаються своїх переконань, їх тортурують фізично, під претекстом лікування, дають їм великі дози різних лікарств, які викликають у в'язнів депресії, та різні забурення в організмі. Деколи дають в'язням наркотики, що ослаблюють їхню волю й тоді забирають їх на переслухання".

„У деяких шпиталях так умово хворих, як і політичних в'язнів щодня побивають, знущаються садистично над ними та понижують їх. Роблять то звичайно доглядачі".

Про висилку різних політичних в'язнів в СССР до шпиталів для умово хворих пише часто світова преса. Між того роду в'язнями є головно ті, що не погоджуються з теперішнім режимом та його політикою. Певно, що між в'язнями психіятричних шпиталів є й чимало українців. Але загал українських політичних в'язнів карається у тяжких таборах та спеціяльних тюрмах, які деколи певно є важчі, як психіятричні шпиталі.

Мін. Тейлор не їде до Оттави

Албертський міністер шляхів Г. Тейлор зрезиґнував був зі свого посту, коли йому запропонували посаду заступника федерального міністра транспорту в Оттаві. Тепер Тейлор заявив, що він відмовився їхати до Оттави через розходження з федеральним урядом.

Короткі вісті

У Канаді побував коротко декан кардинальської колеґії кардинал Е. Тіссеран, який відвідав прем'єра Е. Трюдо та міністра закордонних справ М. Шарпа. Кардинал Тіссеран був у дорозі до ЗДА, куди його запросило товариство Лицарів Божого гробу.

Федеральний уряд приготовляє закон, на основі якого канадці, що наймають житлові доми чи мешкання, платитимуть чинш відповідно до їхнього заробітку. В 1970 р. закон охопить 149,841 чиншівників, що живуть у низькочиншових домах.

Фабрика авт „Дженерал Моторс" у Канаді знижила ціну двох моделів автомобілів: „Нова" на 185.00 дол. і „Акадієн" на 186.00 дол. Давніше фабрика Крайслер знижила ціну на автомобіль «Дадж-Дарт» на 156.00 дол.

Поліція викрила в Монреалі шайку злочинців, які змушують нелеґальних імігрантів до Канади, головно італійців, платити їм тижнево по 5.00 дол. за те, щоб їх не виявили іміграційній владі. Жертвою шантажу було бл. 5,000 нелеґальних імігрантів.

Протягом місяця квітня в Едмонтоні арештовано 80 осіб під замітом надуживання наркотику. Більшість з них віком нижче 30 років.

Минулого року ЗДА подарували націоналістичному Китаєві військового матеріялу вартости 157 мільйонів долярів. Китайці дістали бойові та траспортові літаки, протилетунські ракети, танки, крісн та кораблі-винищувачі.

У пачках, адресованих до осідку президента ЗДА — Білого дому, знайдено дві бомби. Їх відкрито на пошті у Вашінґтоні і знешкоджено.

У Чехо-Словаччині ведеться брудна кампанія проти кол. секретаря комуністичної партії А. Дубчека. Невідомі справники поширюють світлини Дубчека в компромітуючому положенні з якоюсь жінкою. Припускають, що це діло його політичних ворогів.

Компанія «Вашінґтон нейчерел ґез» пляную збудувати 42-цалевий ґазопровід для спроваджування природного ґазу з Аляски до Південної Каліфорнії. Газопровід буде коштувати один мільярд долярів. Ним має йти 4 мільярди кубічних стіп газу денно.

За непідтвердженими вістками звільнено з його становища заступника шефа совєтської поліції (КҐБ) ґенерала Н. Захарова, 61 років. З ним мали бути звільнені також деякі з його підвладних старшин КҐБ.

Велика американська вирібня сталі „Бетлегем стіл" підвищила на 4.7% ціни на сталь, яку вживається для виробництва автомобілів та електричних знарядів.

Французький уряд ухвалив закон, який передбачає кари двох літ тюрми за участь у недозволених демонстраціях, під час яких вчинено якунебудь шкоду державі чи приватним людям. Організаторам таких демонстрацій грозить кара трьох літ тюрми.

У СССР видано твори В. Леніна в 10,000 різних видань, 100 мовами, загальним тиражем 350 мільйонів примірників.

„Коммюніті Нешенал Банк" у Каліфорнії обнизив відсоткову ставку на позики з 8% на 7½%.

У стейті Коннетікат, ЗДА, невідомі справники вкрали а магазину транспортової фірми 280 крісів.

За будову 554 бомбових літаків «Ф-111» ЗДА заплатили понад 9 мільярдів долярів, або понад 16 мільйонів за один літак. Літаки виявилися непрактичними, бо їх крила легко відпадали. Тепер їх перебудовують.

У західній Туреччині знову був землетрус. Завалилося більш як 200 домів; кільканадцять осіб було поранених. Землетрус був в околиці, віддаленій 55 миль від місця, де недавно згинуло в землетрусі понад 1000 осіб.

Американський журналіст С. Алсоп написав, що, починаючи з 1967 р. в СССР пробували вистрілити на Місяць 18 міжплянетних суден без залоги. 11 із них ніколи туди не долетіли. Остання невдала спроба була в лютому цього року.

СУЧАСНА ЛЮДИНА ТА ЇЇ ПРОБЛЕМИ

о. Методій НИЧКА ЧСВВ

Часи після другої світової війни створювали й ще створюють нові обставини людського життя. Під «людським життям» розумію всю його ширину й глибину.

Атомова енергія, лети в простори, відвідини нашого супутника — Місяця свідчать про високий ступінь цивілізації. Перещеплювання людських органів, включно до серця, поставили перед дотеперішньою мораллю нову проблему. Швидкий приріст населення, зменшення смертности, можливість обчислення спроможности нашої землі прохарчувати людство, поставило людину перед проблемою відповідальности за нові людські істоти.

На релігійному полі, Вселенський Собор, Другий Ватиканський поставив Церкву на нові шляхи на зовнішньому та внутрішньому відтинку. В середині Церкви більшу увагу покладено на свідомість та добровільність у християнському діянні. Зовні Католицька Церква позбувається дотеперішньої штивности супроти інших віровизнань та своїх посестер — християнських Церков.

Високий рівень життя поставив батька та матір, а навіть молодь передчасно, в потребу працювати. Це спричинило щілину в дотеперішньому вихованні. Ним займалася переважно мати, яка була жрекинею родинного огнища. Великий вплив на молодь мають сучасні псевдопедагоги, такі, що якнайбільше потурають їй. Це вони називають: «розумінням молоді». Радіо, телевізія поставили спільноту перед доконаний факт: орієнтації на молодь. На жаль, орієнтації на меншу, безідейну частину молоді.

Вищенаведене та багато іншого створюють сучасній людині нові проблеми в усіх ділянках людського життя.

Людина живе сьогодні. Вчора вже не її, а завтра ще не її. І його може не бути взагалі. Людина не може жити минулим, ані утопічним майбутнім. Вона живе теперішнім. І людина заставлена та примушена обставинами розв'язувати свої проблеми. Є, щоправда, частина людей, що зовсім не турбуються життєвими проблемами, якщо вони не матеріяльного характеру, або не приносять грошевої користи. Це одне ще їх цікавить. Проблеми ж духові чи духовні — ще добре, коли вони хоч на останньому пляні. Як же радять собі такі люди? Дуже легко. Вони прямо наслідують своїх співжителів. Їм байдуже, що цим ідуть часом у розріз із своїм сумлінням, вірою, нацією. Це безкритичні людоподібні істоти.

Якщо приглянутися нам пильно до тих, що розв'язують сучасні проблеми, то завважимо дві групи собі протилежні. Беру тут до уваги особливо проблеми релігійні в Церкві.

Перша група — це т. зв. «прогресисти», другі — консерватисти. Перша група надзвичайно рухлива, подекуди завідважна, хоча часто не є вірна своїм власним засадам. Консерватисти менше активні, але такі, що покищо держать у своїх руках керму. Обидві ці групи мають позитивні сторінки, але невільні вони і від негативних, від'ємних. І добре, що вони діють: консерватисти де в чому здержують прогресистів, що висувають часом засмілі та подекуди непевні напрямні. Де діють крайності, там, звичайно, буває і постає середина. Так і тут. Третя група: поміркованих та розсудливих прогресистів має найбільшу можливість правильно розв'язувати сучасні проблеми в дусі Божому та дусі часу.

Ми не сміємо призабути, що Христос був дуже спостережливий на «духа часу». Він був сином свого часу і свого народу! І Він дав прекрасний приклад, як кожен «час» і кожна обставина може нас підносити до Бога Отця і як по щаблях любови до ближнього йдемо до любови до Бога. Та на верху кожної драбини любови ближнього мусимо бачити Бога, а не людину.

* * *

Наші часи могли б ми сміло назвати часами парадоксів. Ще ніколи люди не тішилися такою многотою багатства, вигід та економічних можливостей, але ще ніколи не було стільки бідняків та нуждарів, що в голоді лягають спати, а сонце розбуджує їх на ще один день голоду й муки...

Ще ніколи не було таких можливостей здобути знання, але й сьогодні маса неписьменних зростає...

Ще ніколи людина не осягнула була таких технічних облегшень своєї праці, такої масової продукції, швидкости й видайности, та ще ніколи в своїй історії людина не була таким невільником машини та праці...

Ще ніколи людина не відчувала такого гону до волі-свободи, ще ніколи стільки про волю не говорили й писали, та наші часи характерні новими формами невільництва: політичного, соціяльного та психічно-рухового...

Ще ніколи людина не відчувала братерства людського роду, як сьогодні, але ще ніколи людство не було так розтерзане різними антагонізмами та незгодами...

Ще ніколи людина не могла так розкішно заживати свого дозвілля від праці, та ще ніколи не висіло над людством марево масової заглади, як у наші часи атомової енергії і, на жаль, також бомби!

Ще ніколи стільки не говорили про права народів і одиниць, але ніколи не було так цинічно потоптане право народів і одиниці!

Часи таких парадоксів впливають і на спосіб життя, думання та психіку сучасної нам людини. Вона — наче пан того всього й автор, але водночас і розгублена в тому всьому та непевна свого завтра.

* * *

Ще одна дуже важлива сторінка характерна нашим часам. Під час, коли людина всіма своїми силами та засобами намагається створити собі краще завтра, вона, на жаль, призабуває водночас змагатися за духове удосконалення та за ушляхетнення свого серця. І в тому, на мою скромну думку, якраз трагедія наших бурхливих та сміливих часів. Людина перестала цікавитися духовними, моральними цінностями і їх підпорядкувала дочасному. А своїх матеріяльних осягів не гармонізує із моральними. І тому вона зупинилася на грані непевности: чи її завтра буде світле й щасливе, чи вона буде стерта з лиця цієї землі...

А все ж — додам іще — і наші часи дуже подібні до тієї плавби по Генезаретському озері в час бурі. Апостоли — розказує Євангелія — борикалися за життя, а Христос спокійно спав у човні. Та прийшов час, Христос устав, підніс руку і сказав: перестань! І буря вщухла, настав гарний, свіжий час, як звичайно буває після бурі.

ПІДСОВЄТСЬКІ БУДНІ: «ПИШІТЬ ДО МОСКВИ»

Слон з мухи

Слона з мухи роблять різними способами. Ось один з них, про який розказав нам пенсіонер Іван Ніколаєвич.

— Був я поважаною людиною, а тепер, пробачте, галабурдник, — скорботно почав він. — Уже скоро рік, як пишу. Скарги пишу, зайнятих людей турбую. А справа виїденого яйця не варта.

Пенсіонер не жартував. Зовсім не з доброго життя ступив він на тернисту стежку складання скарг і ходіння по інстанціях.

А почалося все з новосілля. Однокімнатне помешкання Івана Ніколаєвича було світле і чепурне. Та виявилась невеличка вада: в єдиному вікні не було кватирки.

— Дрібниця! — оптимістично сказав Іван Ніколаєвич. — Прийде столяр, і через годину все буде в порядку.

Проте в будуправі пенсіонерові-оптимістові пояснили, що в цьому випадку ваду допустили будівники — хай вони її й поправляють. Задумався Іван Ніколаєвич. Досвідчені сусіди радили звернутися до вмільця дяді Вані, який за відповідну суму спритно усував недоробки у нових будинках. Але Іван Ніколаєвич не бажав нав'язувати зв'язки з самодіяльними вмільцями. Він пішов до будівників.

— Ваша правда, наш гріх — охоче погодився прораб. — Але будинок, батечку, прийнятий комісією і заселений. Так що йди, дідусю, до будуправа...

Дома Іван Ніколаєвич написав прохання до райвиконкому. Через місяць у помешканні побувала комісія. Був складений акт, що ствердив відсутність кватирки. Але кватирка не появилась.

Через місяць пішла скарга до міської управи. Потім до редакції місцевої газети, потім до облвиконкому... Потім Іван Ніколаєвич сам пішов по урядах. Скрізь його ввічливо приймали, обіцяли вжити негайних заходів, тільки кімната, як і попередньо, лишалася герметичною, як барокамера.

Вкінці, пенсіонер написав до Москви. І все стало на своє місце. У двері до Івана Ніколаєвича постукав столяр. Через годину проблема кватирки перестала існувати.

Приємно, звичайно, що людині повернули, нарешті душевний спокій. Але бити в літаври з цього приводу не варто. Виникає закономірне питання: чому для полагодження дрібної справи чисто місцевого значення треба неодмінно кликати на допомогу центральні організації?

Чому ні-ні, та й випливе яканебудь муха, роздута до здоровенького слона?

«Мені просто соромно писати до столиці в такій дрібній справі, але життя змушує», — признається мешканець села Воздвиженка Каслинського району, Челябінської области П. Хорошавін. І справді, взяти перо в руки змусила його крайня необхідність. Років п'ять тому в селі закрили пекарню, і з того часу хліб довозять у село через два дні на третій.

Відповідь каслинського місткому КП СС на скаргу була коротка: «Факти дійсно мали місце, голова райспоживспілки суворо покараний, тепер торгівля хлібом організована нормально». Все добре, лише незрозуміло, куди дивилися товариші п'ять попередніх років...

Довгий час клопоталася челябінська робітниця Г. Шугаєва про телефон. Вона мала право на його установку, але керівники міської телефонної сітки їй щоразу відмовляли: немає можливости. В червні минулого року Шугаєва написала до Москви. А другого липня в її мешканні задзвонив телефон.

Вона задоволена. Проте знову напрошується все те ж питання: чому ж місцеві керівники не могли допомогти людині раніше?

Помогти, звичайно, могли. Але не хотіли. Це ж просто: відмовити, відмахнутися, послати до іншої установи... Скільки нервів потрьопав челябінець В. Рязанов, виявивши в своєму новому кооперативному мешканні ряд недоробок! Куди лишень він не ходив, куди не писав, поки добивався полагодження! А винним у халтурі і зволіканні робітникам тресту «Челябгромадбуд» С. Гурвічеві та В. Семьонову було лише «указано на несвоєчасне вживання заходів».

У деяких установах виробились навіть своєрідні «філософські» засади: ми, мовляв, люди маленькі, хай вирішує начальство вгорі. І поки не вдарить грім, не хочуть ворухнути пальцем. Тому то мешканці пишуть прохання не до місцевих установ, а зразу до Москви.

Та що там рядові мешканці! І солідні директори виробництв шлють телеграми про повсякденні непорядки обов'язково на декілька адрес: виробництву — постачальникові, копія — до міністерства, копія — до редакції, копія і т.д.

Слово чести, міністерства мають досить роботи і без цього. Лагодити недоробки у нових помешканнях повинні все таки будівники, влаштовувати людей на працю — керівники цехів, а торгувати хлібом — споживкооперація. І кожний випадок невиконання відповідальними особами своїх прямих обов'язків слід розглядати як надзвичайну подію.

Ю. Шпаков
кореспондент «Правди»
м. Челябінськ

переклав ТГЛ

«Росія стане другорядною провінційною державою»

ЛИСТ НАУКОВЦІВ БРЕЖНЄВУ, КОСИГІНОВІ Й ПІДГОРНОМУ

Три совєтські визначні науковці — ядерний фізик Сахаров, його колега Турчин та історик Медведєв — написали лист до Брежнєва, Косигіна й Підгорного, вказуючи на потребу демократизації, інакше «Росія стане другорядною провінційною державою».

Подаємо переклад листа за німецьким журналом «Шпіґель» (13 квітня).

«Високошановний Леоніде Іллічу (Брежнєв), Олексію Ніколаєвичу (Косигін), Ніколаю Вікторовичу (Підгорний),

причина наших труднощів лежить не в нашому соціялістичному суспільному порядкові. Зовсім навпаки — її треба шукати в особливостях нашого життя, які не лише суперечать соціялізмові, а й заперечують його. Причиною наших труднощів є антидемократичні традиції й норми суспільного життя, що виникали в сталінську добу і ще й тепер не цілком зліквідовані.

Обмежений обмін інформації утруднює будь-яку контролю над проводом і гальмує ініціятиву народу. Навіть керівники установ середньої ранги не мають доступу до інформації, а найвищі урядові службовці дістають її в неповному, зфальшованому вигляді і тому не можуть робити доцільних рішень.

Проблеми організації та управління не можуть бути вирішені окремими керівниками; вони потребують творчої співучасти мільйонів людей на всіх рівнях економічної системи. Правдиву інформацію про наші помилки та негативні явища тримають у таємниці, щоб вона не потрапила у руки ворожої пропаґанди. Більш сміливі теоретичні концепції і практичні пропозиції придушуються без жадної дискусії зі страху, що вони могли б порушити суспільні основи.

В умовах сьогоднішнього індустріялізованого суспільства росте роля інтеліґенції, а прірва між нею і державою не може бути нічим іншим, як самогубством.

Демократизація суспільства і повна інформація його членів мусять повернути нашому ідеологічному життю його динаміку і творчу наснагу, а також ліквідувати бюрократично - догматично-лицемірний стиль, що сьогодні є вирішальним. Демократизація усуне прірву між партійно-державним апаратом та інтеліґенцією.

Коли найвищі установи з власної ініціятиви та під своєю контролею проведуть та-

(закінчення на 3 стор.)

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

ТРИ ЮНАКИ

Нещодавно їхав я ввечері міським автобусом. Всідають три юнаки, мабуть, студенти. Два старших сіло побіч спереду, а третій, молодший сів лицем до них і зараз почав тих двох навчати української мови. Виглядало, що й ті два були українці, але зі свого дому не винесли рідної мови. Цілої пів години їзди автобусом він їх учив, не зважаючи, що люди всідали й висідали. Поясняв по-англійському значення слів, а українські слова вимовляв так чисто, що й не кожний учитель так потрапить.

За нами сиділа старша жінка і пильно слухала. На кінцевій зупинці встала скорше, підійшла до них і каже: дуже це мене тішить. Похвалила їх, а молодший подякував їй.

Вже надворі та жінка, зі сльозами в очах, сказала про молодого студента: «Він ніодного пустого слова не сказав. Я так полюбила того хлопця, як свою дитину».

От такого нам юнацтва треба.

Едмонтон **Петро Гарматюк**

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (5)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

— Вдаю! — відповів гетьман і вказав на крісло. — Сідай, князю!

— Спасибі, милості вашій. Висидівся на раді.

— Я також. І досидівся, бачите, до чого.

— Невжеж?

— Вдаю, жартую, брешу, — що хочете, гадайте собі.

Світліший збентежився. Гетьман ніколи таким тоном не відзивався до нього.

— Будемо благати Всевишнього, щоб ви скоро поправилися, Іване Степановичу. Дуже нам не в пору ваша недуга.

Гетьман з докором подивився на нього. — Знаєте що, князю?

— Що такого?

— Не будемо гратися словами, бо мені тепер не до того. Якщо вам дійсно моя недуга не в пору, так чого ж ви тоді накликаєте її на мене?

— Ми? На вас? Іване Степановичу, що це ви? В гарячці балакаєте, чи як?

— Балакаю я те, що гадаю, світліший князю, а гадаю я, що старині старій і такій заслуженій, як гетьман Мазепа, належиться, якщо не окрема шана, так хоч більша увага. На всякий спосіб, знаючи, що Мазепа недужий, не треба бентежити його криком і стуком, як якогось пахолка. На мене й за молодих моїх не тукали, а тепер я тим більше не бажаю собі того.

Меншіков ноги розкрачив і руками за підбоки взявся: — Ах, гетьмане, гетьмане! Говориш ти, ніби царя, батюшки нашого, не знаєш. Подивись, я, може, й найлюбіший з близьких до нього людей, а спитай, якої зневаги мені не доводиться від його величества зазнавати.

Гетьманові було того забагато. В нім накипіла злість ще зранку, розмова зі старшинами долила оливи до вогню, так тепер, він, не витримавши, й відповів: — Це, князю, ти, а це я.

Меншікова, як коли б хто шпилькою в саме серце вколов. Він же був у Москві; що в Москві, в цілій Росії, перша після царя людина, що хотів, те й робив, хоч правда, знав, що йому можна хотіти. Він з бублейника вибився в князі, в генерали, блистів від орденів, купався у достатках, гордощі розпирали його, а тут цей старець, якийсь там гетьман, котрому може нині-завтра відберуть із рук булаву, сміє так спокійно казати: «це ти, а це я!»... Відповів би гетьманові світліший, коли б не дістав був від царя виразного приказу йти і заспокоїти старого. А приказ царський сильніший від почуття особистої чести і від обиджених гордощів світлішого.

Тому це «ти і я» Меншіков сховав у своє серце, як гадючку, проковтнув як гіркий лік і відповів спокійно:

— Знаю я, Іване Степановичу, що ти чоловік достойний і великозаслужений, але цар-батюшка над усіма нами стоїть. Йому й покоритися треба. У нього сильний темперамент, а до того часи такі, що треба бути святим, щоб не бентежитися зіло. Потерпім ради царя-батюшки нашого і ради віри нашої святої православної.

— Терпів я, князю, і терплю чимало, але зневаги стерпіти не можу. Хто зневажає мене, той мене до гробу заганяє, як ось тепер... Не посилаєте ви тепер якого післанця до Львова? — спитав нараз гетьман, зміняючи свій голос.

— Або що?

— Бо мені хотілося б тамошнього митрополита попрохати, щоб він з маслосвятієм приїхав до мене. Може покращає мені, а як ні, то може Бог якого гріха відступить... Грішні ми, князю, ой грішні!

Меншіков сів.

— Пощо такі гадки? Ваша милість доживуть ще вікторії над ворогмаи нашими, доживуть ще нашого спільного тріюмфу.

— Не гадаю, — заперечив головою гетьман.

— До митрополита у Львові посилати не раджу. Він чоловік непевний. Ще вас католицьким миром намастить.

— Краще католицьке, ніж жадне.

— А мені здається, що краще підождати, аж вернете в Київ.

— Підіжди, Іване, аж приложу гірчиці до рани.

Меншіков бачив, що з гетьманом не договориться нині. А жаль. Царська казна пуста. Грошей, як умирати треба. Недавно дав Мазепа 200 тисяч талярів, а вже й помину по них нема. Скільки тих грошей на війну треба: грошей, грошей, грошей і ще раз грошей! Найкраще забрати б їх насильно, а гетьмана відсунути від них, десь на Сибір, або у якусь глуху провінцію за Москвою. Але цар такої наглої переміни тепер робити не хоче. А Меншікова руки сверблять. От і взяв би він того старого за вуси, от і поторгав би тою хитрою головою, а тоді: «пашол вон, сякий такий, сину!»

Так цар не дає.

І всміхаючись солодко до гетьмана говорив світліший князь Меншіков: — Так тоді маємо в Богові милосердному добру надію, що він зглянеться на нашу опресію і не позбавить нас такого мудрого й вірного союзника, яким ти еси, Іване Степановичу.

— Спасибі, князю, оставайся в здоров'ї. Твій світ перед тобою, а мій уже геть-геть!

— Не треба, Іване Степановичу, гадок таких допускати до серця. От подивись на нашого Толстого. Він також не молодик, а наші боярині і генеральші зітхають до нього, як до Адониса.

Гетьман зрозумів натяк на свою слабість до жінок, зокрема може і до Кочубеєвої Мотрі, і відповів: — Бо Толстой еротики класичні на теперішню мову і теперішнім ладом перекладає, а я і книжки мудрої прочитати не маю коли. Все гонять мною, з одного краю у другий, з одної небезпеки в другу і ще одної пригоди не позбувся, як у другу зовуть. А все те для добра його величества і ради блага церкви нашої, а з поминенням всякого взгляду на життя і здоров'я наше. Нічого я за тую службу вірную не бажаю, як тільки шани, яка належиться чоловікові старому і чесному.

— Що тоді маю переказати його величеству царю, батюшці нашому?

— Передай йому мій поклін і впевни у вірності гетьмана Івана Степановича.

Меншіков стиснув руку Мазепи, бренькнув острогами і вийшов.

ЧОГО ПРИХОДИВ?

— Як ти гадаєш, Пилипе, чого це світліший до мене приходив? — спитав гетьман Орлика, коли цей, відпровадивши Меншікова, вернувся у відпочивальню.

— Не можу я, ваша милосте, знати, не відаючи, що на раді зайшло.

— Щоб там не зайшло, а без причин він неприходив. У них, бачиш, такий звичай, що перше з перцем, а тоді з серцем, перше полають, тоді обіймають: ,мої ж ви!'... Настрашилися, що розгнівали Мазепу. А в того Мазепи все ще і козаків нових набереться, і червінців дещо знайдеться. Жаль утратити союзника такого. Поки конина тягне, не відпрягай.

Орлик бачив, що в гетьмановомі серці злість у тореч перемінилася.

— Ваша милість по доброму з князем Меншіковим розійшлися? — спитав.

— Чеши дідька зрідка, він і так кострубатий. Чує серце моє, що між нами ще до великого дійде. Він мені ногу підставляє. Котрийсь із нас конечно спотикнеться і впаде... А все ж таки, спасибі йому, що до ліжка поклав.

І гетьман став у голос сміятися. — Коли б не надніс його чорт, я й досі сновигав би по хаті, а мені відпочинку треба. Кожда кістка болить. Погадай, я все при роботі і при турботі. Як не похід, то фортеця, як не фортеця, то на раду їдь, як не в чужими, то зі своїми своє серце гризи. А тут уже й вік. Коли б мені твої літа, Пилипе, я цілий світ догори ногами перевернув би, а так: — слухай, що Меншіков скаже!

— Ваша милість ще й мене можуть пережити.

— Можу, можу! Але я того навіть не хочу. Ти молодий, тебе ще багато дечого чекає. Чую, що воно надовго затягається. Ходимо, як у хмарі. А хто з нас угадає, чи нинішній вітер тую хмару розвіє.

Вечоріло. Останнє проміння заходячого сонця падало з вікна просто на гетьманову голову, осяювало її, краще від герцоґської корони. Мазепине обличчя, недавно бліде, аж зеленаве, оживало тепер, променіло. Орлик з насолодою дивився на нього.

— Пилипе!

— Слухаю милости вашої.

— Я на тебе великі надії покладаю, на тебе й на Войнаровського.

Орлик нахилився до гетьманської руки.

— Бачу я, що в тебе ум небуденний. Гадаю, що недурно біля мене сидиш. Може я ще проживу декілька літ, а може мене Господь нині-завтра і покличе до себе. Щоб ти тоді з Андрієм попід сили не брався, щоб ви мені в мирі і в добрій згоді тою дорогою ішли, яку я вам в останній хвилині покажу. Розумієш — в останній хвилині, бо часи зміняються, як погода в марті, і нічого певного я нині сказати не можу і не хочу, а роблю так, щоб для нашого спільного діла добре було.

— Ваша милість можуть покладатися на мене; надії не заведу.

* * *

Останні слова заглушив крик, зразу далекий, а потім чимраз ближчий, ніби хтось рятунку просив і з цим проханням добивався до гетьманських вікон.

Орлик побіг подивитися, що це. Гетьманова голова покривалася тінями. Подушки з білих робилися сірими, стеля нависала над ліжко, ікона з невгасаючою лямпою відривалася від стіни і ніби у повітрі плила.

Гетьман передумував нинішню воєнну раду, розмову зі старшинами і гостину Меншікова.

Все воно переконувало його і впевняло, що наближається рішаючий момент, рішаючий, не лише для нього і для України, але, мабуть, для історії цілого сходу. Тендітна сітка, котру він так хитро й обережно сплітав, доснована до решти. Треба вважати, щоб її не порвали. Кінець діло хвалить, — треба подбати, щоб кінець не обезславив діла.

Мазепа дорожив тим своїм ділом. Хоч яке воно важке й небезпечне, любив його. Покінчивши з Мотрею, нічого більше в життю своїм не бачив, що могло б приманювати його.

Так, так. Приїхали білі коні в Бахмач і повезли від гетьмана Мотрю. Білі коні!.. Коли б тільки на тому й покінчилося! Післав би гетьман свою шестірню чорну і в золоченій кареті привіз би назад Мотрю. Та чи приїде вона? Для неї Івана Степановича вже немає, є тільки гетьман Мазепа... Зрозумій ти її! Гомонить Мемнонова колюмна, але що?.. Кажуть, у Мотрі знов з мамою попсулось, навіть, мабуть, до великого доходить... Бідна, бідна Мотря!

Старий Чуйкевич і Василь Кочубей раді б дітей своїх повінчати. Га, що ж? Коли Мотря згодна, хай іде. Він її силувати не стане. Гарний спомин. Але ще ночі нема, ще й сумерків не було. Тепер лиш підвечір'я...

Чого в тій хаті такі малі віконця? Відчинити б їх, щоб видно було кущі розцвілого бузку і синє небо над ними, і багато, багато зір. Хай би чути було, як солов'ї співають і як любі розмови гомонять по садочках...

А тут крик. У найкращий акорд паде фальшива нутка... Що таке?

ЦІЄЇ НЕДІЛІ В АВДИТОРІЇ ШКОЛИ ІМ. ВІКТОРІЇ

ПРИЙДІТЬ НА ВЕЛИКІ НАРОДНІ ЗБОРИ В ЕДМОНТОНІ

(м. х.) Цієї неділі 10 травня в Едмнотоні будуть великі народні збори. Прийдіть на них, щоб засвідчити нашу єдність у змаганні за єдність рідної Церкви.

Збори будуть в авдиторії «Вікторія гайскулу». Головним промовцем буде д-р Михайло Марунчак, голова Крайової Ради за патріярший устрій.

Офіційний „Благовісник" приніс не тільки постанови IV архиепископського синоду, що відбувся від 2 вересня до 4 жовтня 1969 року в Римі, про патріярші начала в устрої і в правлінні помісної Української Церкви, як і теж про виконування пастирської служби в усіх країнах поселення» українців. Окремий, шостий розділ, постанов того синоду говорить про організацію завдання мирян, себто вірних помісної Української Церкви у всьому світі. Висланці московської патріярхії під плащиком «екуменізму» хотіли б навіть домогтися легалізування знищення Української Католицької Церкви в Україні 25 років тому.

Самозрозумілим завданням усіх мирян помісної Української Церкви стати суцільною лавою в її захист. Тому треба всім нам підтримати активною своєю участю діяльність Комітету едмонтонської єпархії за патріярший устрій, створений у червні минулого року установчими зборами громадських і церковних організацій Едмонтону, та прийти масово на великі народні збори.

На ролю мирян указав уже II Ватиканський собор. І ми свідки, як миряни Римо-католицької Церкви оформлюють організаційно та узгіднюють свою діяльність з Владиками і пастирями своєї Церкви.

Завдання мирян Української помісної Церкви куди більші під сучасну пору, бо її противники, а ще більше вороги перейшли до протинаступу на неї. Вони пробують сіяти зневіру між нами, щоб велику справу завершення патріяршим устроєм помісної Української Церкви вбити в самому зародку. Вони користають з того, що нема ще відповіді Святішого Отця на письмо всіх Владик IV архиепископського собору, до яких долучився теж і Філядельфійський митрополит Амвросій, підвищити верховного архиепископа Української Церкви до гідности патріярха. Представники Російської Православної Церкви заграють з деякими дипломатами Ватикану, роблячи заяви про найтіснішу співпрацю в майбутньому під єдиною умовою, щоб знівечити постанови IV архиепископського синоду про помісність Української Церкви з її патріяршими началами в устрою і в правлінні.

З доповіддю на зборах виступить голова Крайової Ради комітетів єпархіяльних за патріярший устрій д-р М. Марунчак. У склад Ради входять з Едмонтону: Р. Осташевський (голова) ,о. Ю. Ковальський, о. В. Тарнавський, Гр. Порохівник та інж. В. Кунда.

Крайові Ради за патріярший устоій помісної Української Церкви найближчим часом вишлють своїх представників до Головної Ради українських мирян у вільному світі, що координуватиме їх діяльність.

Перед нами всіма невідкладне завдання: розгорнути в найширшій мірі освідомну дію у всіх країнах нашого поселення у вільному світі в обороні прав помісної Української Церкви і стати на захист переслідуваних наших братів Мовчазної, бо загнаної в підпілля, Української Католицької Церкви, її ієрархії, духовенства і мирян, а також вірних Української Православної Церкви.

Недавня тріюмфальна подорож верховного архиєпископа і кардинала Иосифа по державах вільного світу промостила вже нам шлях до найвищих державних і церковних достойників. Вже на сторінках католицької преси ЗДА та італійської преси озиваються прихильні нам голоси. Тільки плянова дія в цілому світі допоможе нам знівечити затії ворогів помісної Української Церкви і таки добитись світлої перемоги.

НОВЕ В 1970 Р.
найкращий дарунок
НА УКРАЇНУ
СПЕЦІЯЛЬНІ РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ
найбільша вартість низькі ціни

Ваші рідні можуть вибрати з великого запасу товарів найкращої якости в крамницях закордонної валюти Внешпосилторґ за ПОЛОВИНУ ЦІНИ АБО И МЕНШЕ.

Жадайте наших ДАРОВИХ нових каталоґів.

INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23 rd Street
New York, N.Y. 10010

ВАЖНЕ
Приймаємо замовлення на автомобілі та апартаменти.

Лист науковців

(закінчення з 2 стор.)

ку демократизацію, тоді вона пройде спокійно і всі партійно-державні установи перейдуть на новий стиль відкритої дискусії.

Ми пропонуємо вжити ось цих заходів на протязі найближчих чотирьох-п'ятьох років:

1. Найвищі партійно-урядові установи мусять заявити необхідність дальшої демократизації країни, а також визначити її розмір та методи. Це можна зробити шляхом публікації багатьох статтей у пресі.

2. В межах, треба поширювати інформацію (через партійно-державні органи) про стан держави та про теоретичні роботи на суспільні проблеми. Пізніше ця інформація мусить стати загальнодоступна.

3. Необхідно заснувати інститут дослідження громадської думки з правом, спочатку обмеженої, пізніше повної публікації матеріялів які б висвітлювали ставлення населення до найважливіших проблем внутрішньої та зовнішньої політики країни.

4. Припинити заглушування закордонних радіопередач; дозволити вільний продаж закордонних книжок і часописів... Поступово поширювати міжнародний туризм.

5. Провести амнестію політичних в'язнів та обов'язкову публікацію повних протоколів політичних процесів. В'язниці та політичні установи мусять стати предметом громадської контролі.

6. Допустити організацію промислових спілок з далекойдучою незалежністю в питаннях плянування, виробничих процесів, продажу й постачання, фінансування й особового складу.

7. Провести реформи в ділянці виховання: поширити фінансову основу початкових та вищих шкіл; поліпшити матеріяльний стан учителів; забезпечити учителям більшу міру незалежности та права на експериментацію.

8. Відновити права усіх націй, що були насильно переселені за Сталіна. Скасувати визначення національности у пашпортах та поступово скасувати пашпортний обов'язок для внутрішнього вжитку.

9. Поступово треба вводити багатьох кандидатів у виборах на партійні та державні посади.

10. Поширити права та обов'язки Верховної Ради СССР.

Совєтська зовнішня політика в минулому була пронята негативними явищами, позначеними перебільшеним месіяністичним тоном. Це змушує до висновку, що не тільки імперіялісти несуть вину за міжнародні напруження.

За браком демократичної дискусії, великий неспокій триває серед совєтського громадянства, яке непоінформоване про збройну допомогу, що її уряд СССР дає іншим країнам, між ними також і Ніґерії (в якій відбулася кривава громадянська війна, причини і перебіг якої цілком невідомі нашому населенню).

Чи наша постава до арабсько-ізраїльського конфлікту не однобока? Чи вона реалістична у відношенні до західнього Берліну?

Чого ж може сподіватися наша країна, коли процес демократизації не буде впроваджений? Вона залишиться у другій індустріяльній революції (яка відбувається саме тепер — тгл) позаду капіталістичних країн і поступово перетвориться у другорядну провінційну країну. Історія знає такі випадки.

Тепер ще не пізно стати на правильний шлях і провести подібні реформи; через кілька років, може, вже буде запізно».

переклав ТГЛ

ВЧИТЕЛІ Й УЧНІ — ЦЕ ІНФОРМАЦІЇ ДЛЯ ВАС

НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В АЛБЕРТІ

Де, коли і як можна навчатися української мови в державних школах Едмонтону й Алберти?

Едмонтонське товариство вчителів української мови пропонує вам, учителі, батьки й учні, ось ці повідомлення й інформації:

Державні школи. Учні 6-ої кляси, а також учні «джуніор та сініор гай» повинні записуватися у своїх публічних чи сепаратних школах на навчання української мови. Ця мова, визнана в Алберті як матрикуляційний предмет, має ті самі права, що французька і німецька.

Якщо в даній школі реєстрація вже закінчена, все ще можна зголошуватися в директора тієї школи. Інформації в цій справі дає п. М. Фляк, Едмонтон, тел. 488-8038.

Курси українознавства. Учні 9, 10, 11 і 12 кляси державних шкіл, де нема навчання української мови, можуть вивчати її на Курсах українознавства ім. Ів. Франка. За вивчання української мови «10, 20, 30» учні одержують матрикуляційні кредити так само, як у державних школах. Навчання на курсах відбувається протягом усього шкільного року щосуботи в едмонтонській школі ім. св. Василія, 10210 — 115 авеню. Інформації дає п-і К. Турко, тел. 439-4285.

Заочний курс. Учні «сініор гай» можуть навчатися української мови (українська мова — 10, 20, 30) заочним (кореспонденційним) способом. По інформації телефонуйте до дирекції курсів: 482-4461.

Вакаційні курси. Для молоді, яка в час шкільного року не мала змоги навчатися української мови, курси українознавства організують уперше цього року кредитовані вакаційні курси. Навчання буде в місяці липні. Для учнів з-поза Едмонтону буде влаштоване відповідне приміщення. По інформації звертайтеся листовно до п-і К. Турко, 8413 — 118 вул., Едмонтон (або телефоном: 439 - 4285).

Університет. В Албертському університеті в Едмонтоні в найближчому академічному році будуть такі курси: проф. Т. Карлтон: українська мова для початківців; українська мова першого року; українська мова другого року; практичний курс української мови; українська мова й література; проф. О. Зуєвський: українська література 19 сторіччя; М. Коцюбинський; проф. Яр Славутич: українська стилістика; давня українська література; Франко; українські радянські новелісти (семінар); проф. О. Старчук: українська література 20 сторіччя; практичний курс української мови.

Департамент публічних лекцій («екстеншон департмент») місцевого університету організує некретивоні курси української мови для початківців. Навчання пічнеться у вересні.

Телевізія. Шкільна Рада відділу КУК почала заходи, щоб телевізійний канал ч. 11 в Едмонтоні пересилав українські програми та лекції української мови вже найближчим часом.

Курс у Саскатуні. Саскачеванський університет у Саскатуні організує цього літа курс методики навчання української мови (ч. 479).

Курс в Едмонтоні. Вчителі української мови, записавшись на курси «Ед СІ 459 або 461», одержать дозвіл вивчати групово методику навчання української мови. Це буде шеститижневий кредитований курс. Керівник: д-р Моно з допомогою одного з викладачів української мови в Албертському університеті.

Триденний семінар. В Едмонтоні 23-25 червня буде семінар методики навчання української мови. Вчителі, що бажають узяти участь у цьому триденному семінарі, повинні заздалегідь подбати про звільнення від обов'язків у своїй школі на той час. Зголошення не пізніше як 29 травня подавати секретареві Товариства вчителів української мови п-і Ф. Пелех, 11226 - 101 вул., Едмонтон; тел. 477-5952. Інформації дає теж голова згаданого товариства п. Й. Мельничук, 7408 — 98 авеню; тел.: 469-6929.

Конференції. Конференції учителів української мови в трьох степових провінціях відбуваються реґулярно в Саскатуні. Найближча конференція албертської делегації буде в Саскатуні 16-17 травня.

Шкільна Рада. При едмонтонському відділі КУК створено Шкільну Раду. Її головою є інспектор Ісидор Горецький, 4919 Малмо Ровд, Едмонтон, тел. 434-5769. У всіх шкільних справах він радо дасть вам інформації.

МІСТА СССР

Найбільшим містом СССР є Москва із 7,061,000 населення. Другим з черги за кількістю населення є Ленінград із 3,950,000 мешканців. Київ, столиця УССР, є третім містом: 1,632,000.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Rios — Prescriptions
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

АСЕКУРУЄМО

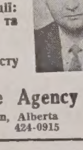

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож секурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-60.. 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Німецький ресторан у баварському стилі

Якшо хочете провести мило вечір при звуках добірної оркестри та з'їсти смачні німецькі страви, як віденський шницель, білі мюнхенські ковбаски, гарно присмаженого пструга чи струдель з яблик та інші того роду страви, відвідайте наш ресторан, який урядений в оригінальному мюнхенському стилі.

Поручаємо теж европейські горілки, вина та смачні німецькі пива.

Відкритий від понеділка до п'ятниці від год. 5-ої попол. до 1-ої в ночі. В суботи від год. 1-ої попол. до 1-ої ночі.

HOFBRÄUHAUS
Tel.: 422-1742
1029 - 97 St., EDMONTON

SPECIALIZING IN SPECIALIZED BODIES

EDBR HOISTS — VAN BODIES
DUMP BODIES — SERVICE BODIES

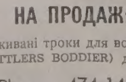

EDMONTON TRUCK BODY LTD.

НА ПРОДАЖ:

3 відкриті вживані троки для воження фляшок (BOTTLERS BODDIER) дешево

Phone.: 474-1421
2135 Fort Road, Edmonton, Alberta

Вісті з Едмонтону

Великодні богослуження в церкві св. Юрія

(о. В. Т.) Цьогорічний Великдень відсвяткувала парафія св. Юрія в Едмонтоні дуже врочисто. Гарна весняна погода зібрала на великодньому богослуженні бл. двох тисяч вірних, що вщерть заповнили церкву та великим числом слухали відправи, стоячи зовні Божого храму на церковній площі.

Розпочались великодні торжества о год. 7 рано Воскресною Утренею. Архиєрейську торжественну св. Літургію Преосвященний Владика Ніл відправив у співслуженні синкела єпархії Всеєв. о. митрата В. Лаби та канцлера о. д-ра М. Сопуляка. Дияконував місцевий парох о. В. Тарнавський, до св. Літургії співав чоловічий хор під управою п. М. Свистуна. Велике число вірних приступило до Святих Тайн.

Наприкінці св. Літургії Владика Ніл виголосив великоднє слово, підкреслюючи значення чуда Христового воскресення не тільки для кожного християнина, а й для всього народу, що довгі роки все двигає на свою Голготу важкого хреста переслідування як релігійного, так і народного. Важка доба переслідування нашої Церкви під теперішню пору, говорив Преосвященний Владика, є для нас усіх нагодою скріпити віру у правду Воскресення. Наш народ і наша Церква напевно воскреснуть до вільного життя, якщо витривають у своїх терпіннях у вірності для Христа Спасителя. Радісним променем для нас усіх, сказав Владика Ніл, є 4 архиєпископський синод нашої Церкви, що відбувся минулої осени в Римі. Многоліттям, мируванням і христосуванням закінчилась св. Літургія. З церкви вийшов великий процесійний похід на священня великодніх дарів, що довгими рядами були розложені біля церкви та рідношкільного будинку.

Пополудні членкині Марійської дружини пань відвідали у лікарнях хворих парафіян, а в лікарні „Росл Александра" — усіх хворих українців, принісши їм пасочку, писанку та великодній привіт.

У Світлий понеділок з французької радіостанції, в рамцях програм Централі українців-католиків нашої єпархії, пересилалася радіопередача парафії св. Юрія.

Великодні радісні торжества попередили богослуження Страсного Тижня. У Великий четвер Преосвященний Владика Ніл під час архиєрейської св. Літургії посвятив антимінси. Вірні не лише з набожністю, але з правдивою цікавістю слідкували за обрядом священня антимінсів. Сім днів ці антимінси лежали на престолі в церкві св. Юрія і на них служились св. Літургії.

На Страстях у Великий четвер ввечері та у Велику п'ятницю в обряді положення плащаниці участь взяло велике число вірних, між ними багато молоді. Малі вівтарні дружинники, бл. 30, з „калаталами" взяли участь в обході з плащаницею. У богослуженні Великої п'ятниці з Преосвященним Владикою Нілом співслужили синкел єпархії о. В. Лаба, о. канцлер М. Сопуляк та обидва парафіяльні священики.

Ввечері відслужено, теж при здвизі народу Єрусалимську Утреню. В суботу члени юнацького товариства ім. св. Юрія ввесь день адорували за чергою при Божому гробі.

Редактор «За патріярхат» інформує

Гість із ЗДА д-р Зиновій Гіль, редактор бюлетеню «За патріярхат», мав минулої неділі 3 травня інформаційну доповідь «Справа Києво-галицької патріярхії під сучасну пору». Справа ця великої ваги, і миряни почувають себе відповідальними за долю рідної Церкви, сказав доповідач.

Доповідь відбулася в залі УНО. Зібрання відбулося за благословенням Владики Ніла, під патронатом єпархіяльної управи БУК. Доповідь організував відділ БУК парафії Пресв. Євхаристії.

У президії були: д-р Л. Онуферко — голова єпархіяльної Централі, д-р М. Снігурович — голова єпархіяльної управи БУК, п-і Слобода — заступниця єпархіяльної управи ЛУКЖ, п-і Й. Кулеба — голова відділу ЛУКЖ Пресв. Євхаристії, о. Б. Слобода ЧСВВ, гість із Ванкуверу, о. М. Ничка ЧСВВ з Едмонтону, о. В. Снігурович з Едмонтону, о. протопресвітер Я. Федуник і п. В. Духній — голова відділу БУК Пресв. Євхаристії.

Доповідача представив д-р М. Снігурович. Д-р Зиновій Гіль народився в Західній Україні в сім'ї українського католицького священика. Середню школу закінчив у Станиславові. Медичні студії пройшов у Львівському й Інсбруцькому університеті. Тепер працює лікарем-психіятром у Трентоні, Н. Дж.

Головною перешкодою на шляху до створення нашої патріярхії є теперішнє політичне становище. Із СССР, з московської патріярхії робляться всі можливі перешкоди, яким потурають деякі члени Римської Курії з уваги на т. зв. діялог. Чимало пошкодили нам непорозуміння і заколоти таки серед нас самих.

Д-р Гіль виразно вказував на заслуги кардинала Є. Тіссерана для нашої Церкви. Ми — сказав він — ні в чому не порушуємо авторитету Папи.

Коли москалі роблять, що тільки хочуть, то й Римська курія не повинна аж надто оглядатися на різних висланців з Москви.

Створення патріярхії, на думку д-ра Гіля, ще далеке. Однак великою подією вже є архиєпископський синод. Ми мусимо стати на ґрунті помісности нашої Церкви. Від єдности наших Владик головним чином буде залежати дальший розвиток подій. За їхнім прикладом духовенство, чернецтво, миряни повинні визнавати владу верховного архиєпископа і виконувати постанови синоду.

Після доповіді деякі слухачі ставили запити, на які д-р Гіль давав відповіді.

Річні загальні збори комітету Бойківщини

Збори ці відбулися 22 квітня в залі УНО. Зі звітів управи виходить, що едмонтонський відділ має 35 членів.

Відділ зорганізовано торік.

За діяльність звітували: інж. М. Фляк — голова і В. Марич — скарбник. Секретар М. Тобейчук не міг бути присутнім.

Відділ відбув 6 сходин, члени вислухали три доповіді інж. М. Фляка на тему: (1) Чи і чому потрбіне Товариство «Бойківщина»? (2) Скасування панщини на Бойківщині; (3) Дерев'яні церкви нашої Бойківщини.

Скарбник М. Марич подав до відома, що річна членська вкладка у висоті 2.00 дол. не вистачає на покриття винайму залі на сходини та адміністраційні видатки, тому з пожертв для Централі ($169) задержано $22.31.

Збірку для Централі проводили п'ятьма збірковими листами. Найбільше зібрали заступник голови Т. Кунцяк, ($100) і п. П. Бурак ($45.00). Розпродано серед членства 15 примірників „Літературної Бойківщини" та поширено передплату „Літопису Бойківщини". Квартальник досі виходив офсетом, а цього року вийде вже з друкарні „Українських вістей" друком.

Найбільш часу вимагала праця секретаря. З Централі з Філядельфії і від головного редактора журналу „Літопис Бойківщини" проф. О. Бережницького з Боффало одержано 47 листів і обіжників, а вислано 19. Тому що секретарі товариства змінялись, листування вів інж. М. Фляк. В перших місяцях існування товариства, секретарем була п-і Люба Штендера, а по її виїзді з Едмонтону — п. М. Тобейчук.

По короткій дискусії над звітами і уділенню абсолюторії дотеперішній управі вибрано таку управу: голова Олекса Зинич, заступник голови Т. Кунцяк, скарбник В. Марич, секретар до часу, поки М. Тобейчук буде перешкоджений, п. К. Кузьмак; контрольна комісія: п-і І. Буцманюк, п-і С. Климкович і п. В. Паїк. Інж. М. Фляк має бути помічником редактора „Літопису Бойківщини" у видаванні журналу.

Нововибраний голова звертається з закликом до всіх незорганізованих у товаристві бойків, щоб вони вступили до товариства і причинились до збереження і передачі будучим поколінням правдивих відомостей про їх рідну Бойківщину. На теперішній Бойківщині немає вже бойка газди-господаря, там тепер колгоспник на кусні присадибної землі. Минаються тисячолітні звичаї і обичаї. Немає вже коляди, ані гаївок (вородаю, як звав їх бойко). Що більше, ворог розбирає наші церкви, щоб позбутись їх як свідків, що це українська земля. В найближчому числі „Літопису Бойківщини" будуть поміщені світлини чотирьох таких розібраних вже наших бойківських церков.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 10 травня:

о 3 год. попол. в авдиторії «Вікторія гайскул»: народні збори з доповіддю д-ра М. Марунчака з Вінніпеґу про справу патріярхії УКЦеркви.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

СЕКРЕТНІ ЛИСТИ З ВАШІНҐТОНУ

З Вашінґтону апостольський делеґат Луїджі Раймонді вислав українським католицьким ієрархам ЗДА вияснення римської конґреґації Східних Церков про те, що архиепископський синод Української Католицької Церкви не був синодом, а тільки нарадою. Про це «роз'яснення» вже декілька місяців ходять чутки. На цю пору нема сумніву, що такі листи з Вашінґтону вислано. Денверська католицька газета «Реджістер» подала певні відомості, а також додаткове вияснення секретаря апостольського делеґата. Той запевнив, що нема ніякого розколу між нашими владиками і східною конґреґацією.

Розколу, очевидячки, нема. А що ж є?

Відповідь на це питання дають опубліковані і всім уже доступні постанови IV архиепископського синоду, який був не нарадою, а таки синодом, і то вже четвертим. Верховний архиепископ зовсім законно скликав синод, зовсім законно той синод відбувся. Наш первоієрарх не має потреби доводити, що він діяв законно. Нехай інші, що синод уважають тільки нарадою, доводять свою тезу, якщо бажають. Заява кардинала Фюрстенберґа — це його приватна думка, що зобов'язує хіба підлеглих йому службовців. Східна конґреґація є органом влади Вселенського архиерея, але в імені Папи цей орган говорить тоді, коли говорить з виразного доручення.

Яким правом керується синод Української Церкви? Він керується декретом II Вселенського Собору «Про східні католицькі Церкви» (той декрет уже давно ввійшов у силу), він керується традиційним правом Києво-галицької митрополії, він також бере до уваги законодавство інших східних Церков. Адже не можна сісти, заклавши руки, і ждати, поки появиться повний кодекс східного церковного права, який підготовляє східна конґреґація. Ніхто у світі не знає, коли той кодекс буде готовий. І можна сумніватися, чи в той, мабуть, неблизький ще час східна конґреґація буде існувати в такій формі, як тепер.

Східна конґреґація — єдина в Римській курії, куди II Ватиканський собор ще не дійшов. Речники тієї конґреґації, радячи нам ждати, поки все буде ясне, тільки заплутують теперішнє становище. Після II Ватиканського собору римо-католицькі єпископи, наприклад, Канади можуть і мають обов'язок створити власну єпископську конференцію, яка має законодавчу владу. А ті єпископи — то тільки мала частина помісної Латинської Церкви. Невже ж принаймні такого права не мають єпископи цілої однієї Церкви, себто Церкви Української?

Не зважаючи на перестороги деяких куріяльних юристів, наші владики пішли шляхом єдиноправильним і для нас єдиноможливим, діючи для добра нашої помісної Церкви і для добра Вселенської Церкви. Діють вони під проводом свого верховного архиепископа, який аж надто переконливо засвідчив вірність одній-єдиній Христовій Церкві.

Секретні листи з Вашінґтону (вони, можливо, пішли вже і з Оттави), сподіваємося, не вчинять ніякого замішання. Зрештою, вже раніш вони були. Колись з доручення ватиканського державного секретаріяту архиепископ Л. Раймонді закликав наших владик у ЗДА припинити збирання підписів за патріярхію, мовляв, це може спричинити поділ душ. Деякі душі деякий час були поділені. Це правда. Але потім справа таки вийшла на чисту воду. Українці-католики ЗДА ще нікого не вітали так захоплено, як Блаженнішого Йосифа в час його відвідин. Торік наші владики ЗДА підписали в Римі документи синоду, а їхній митрополит, який несподівано там захворів і виїхав, прийшовши вдома до здоров'я, післав і свій підпис.

НОВИЙ УРЯД У КВЕБЕКУ

Квебек має новий уряд. Ліберальна партія під проводом Робера Бурасси минулого тижня здобула перемогу у провінційних виборах, висліду яких з нетерпінням ждала вся Канада.

Сепаратисти Рене Левека (Квебекська партія) мають тільки сімох послів, а все ж вони одержали 24% всіх голосів. 610,926 квебечан, здебільшого людей молодого віку, дали голос за політичну незалежність провінції. Нема ніякого сумніву, що сила цього політичного руху сильно зросла.

Великої поразки зазнала традиційна квебекська партія «Ль'Юніон насіональ», яка здобула менше голосів (20%), ніж партія Левека, хоч через нерівний розподіл виборчих округ має 16 послів. «Ль'Юніон насіональ» на цей час проходить кризу. Господарські успіхи цієї партії були зовсім невеликі, а її політична лінія стає щораз менш виразна. Переємці політики М. Дюплессі далі б хотіли обережно ходити поміж виразним федералізмом і виразним сепаратизмом. Ця невиразність багато кому в Квебеку вже не подобається.

Ліберали Р. Бурасси мають 72 послів, себто більшість у провінційній леґіслятурі (108 послів). Однак вони одержали тільки 44% голосів. За Бурассу голосувало це тільки англомовне населення. Бурасса обіцяв поправити господарське становище Квебеку, і багато франкомовних квебечан, боячись непевної долі під владою Левека, дали голос за лібералів. Адже не хто інший, як Жан Лесаж, лідер лібералів Квебеку, започаткував у тій провінції «тиху революцію». Це він кинув також гасло: станьмо господарями у власній хаті («метр ше ну»). А все ж варто пригадати, що головним помічником Лесажа був Левек, що тепер керує рухом сепаратистів.

Перемогу лібералів у Квебеку дуже тепло привітали в Оттаві, із задоволенням прийняли її в усій Канаді. Після великого напруження і тривожних чуток це зрозуміле. Однак не сама виборча перемога Бурасси, а щойно його господарські й політичні успіхи можуть міцніше пов'язати Квебек із рештою Канади.

«ЛІСОВА ПІСНЯ» В ПЕРЕМИШЛІ

У Перемишлі українські учні різних шкіл (теж з-поза Перемишля) грали «Лісову пісню» Лесі Українки. Вистава, повідомляє з Варшави «Наше слово», буде повторена.

МІЖ УРЯДОМ ГОМУЛКИ І ПРИМАСОМ ПОЛЬЩІ

Чому українці-католики в Польщі досі не мають єпископа?

(УПБ, Рим) На території теперішньої польської держави живе понад 300 тисяч вірних Української Католицької Церкви; на тій території є 454 колишні «греко-католицькі» церкви. Таку статистику подав «Дзєннік чикаґовскі», посилаючись на авторитетне джерело. «Подаємо інформацію про греко-католицький обряд у Польщі, отриману з авторитетного джерела».

З уваги на польське джерело треба припускати, що ці дані, якщо не применшені, то, певно, не прибільшені.

«Колишні греко-католицькі» церкви знаходяться на території чотирьох польських римо-католицьких дієцезій: Любачівська дієцезія — 61; Люблинська — 1; Перемиська — 319; Тарнівська — 73. З тих 454 церков — 195 находяться в руках польських католиків латинського обряду; 27 церков віддано в користування православним (в Перемиській дієцезії — 16; в Тарнівській—11); трьома церквами користуються спільно католики і православні; 229 є під державною контролею; з них 10 церков замінено на магазини, одну церкву зберігають як пам'ятник, інші, позбавлені належної опіки, близькі руїни.

Загальне становище справді жалюгідне. Бож тільки подумати: живе на території Польщі понад 300 тисяч «вірних греко-католицького обряду» (за термінологією польського щоденника, якою користується також польська ієрархія, офіційно заперечуючи існування помісної Української Церкви та її права до своїх вірних), є 454 церкви, забраних від тих вірних, а порозселювані вірні не мають ні свого правління, ні свого єпископа.

Вину за такий стан польські державні чинники складають на польську католицьку ієрархію, а церковні польські керівні кола посилаються на становище польського уряду.

Як виглядає ця втеча від відповідальности, можна вичитати з названої польської статті: «Державна влада висуває своє право до греко-католицьких церков, бо, на її думку, в Польщі не існує греко-католицький обряд, доказом чого є брак окремої греко-католицької ієрархії. Це становище помилкове, бо справа такого чи такого обряду є внутрішньою справою Католицької Церкви, а вона в Польщі легально існує. Брак окремої греко-католицької ієрархії не має тут значення, бо примас Польщі — в силу уповажнень, даних йому від Апостольського престолу — має на території Польщі всякі повновласті, які на підставі права належать місцевому ординарієві щодо осіб і справ Католицької Церкви греко-католицького обряду, як також право адмініструвати майном тієї Церкви».

Біда в тому, що ні польський комуністичний уряд, ні польські компетентні католицькі чинники по суті не хочуть допустити до існування якоїсь ієрархічної української церковної одиниці з власним єпархом чи екзархом. Польський уряд слушно твердить, що Українська Церква в Польщі не існує, бо не має ієрархії. Безправну ліквідацію Української Церкви совєтським урядом він приймає за легітимний акт. Зрештою, від сателітного комуністичного уряду годі сподіватися іншого ставлення. Але в одному польський комуністичний режим виявляє правильне розуміння Вселенської Католицької Церкви, а саме в тому, що обряд без власної церковної ієрархії — це річ неприродна.

Зате становище польських католицьких кіл зовсім необґрунтоване. Це правда, що обряди є внутрішньою справою Вселенської Католицької Церкви, але обряди, згідно з канонічним правом і згідно з декретом «Про східні Церкви», становлять у Католицькій Церкві окремі помісні Церкви, отже, мають свою ієрархічну структуру і власну церковну ієрархію. Уповажнення, дані примасові Польщі, не розв'язують властивого питання вірних, приналежних до іншої, як латинська, помісної Церкви. Стан, який існує тепер, треба вважати тільки неправною провізорією.

Претенсії польської ієрархії до душ і майна греко-католицьких вірних так само безпідставні, як у минулому столітті претенсії до парафій колишньої, російським царським урядом зліквідованої Холмської єпархії.

Найдивніша в цій болючій справі однозгідність обох польських сторін — польської католицької і польської комуністичної: не допустити до відродження бодай частини колишньої Києво-галицької митрополії на території теперішньої Польщі. Обидві сторони згідні також у другому: довести до спольщення решток українського населення на своїй території.

Включаючи українських греко-католиків у польський Косьцьол і підпорядковуючи їх польській церковній владі, не допускаючи власної церковної організації з власним церковним правлінням, забираючи на свою власність всі церкви, справді можна Церкву задушити, себто замучити, не проливаючи ні краплини крови ні одного її вірного.

У ВАТИКАНІ ВЖЕ Є КАНАД. АМБАСАДОР

Д-р Джон Роббінс, 66 років, канадський амбасадор у Ваитканi, минулого тижня подав папі Павлові VI свою вірчу грамоту, починаючи дипломатичну діяльність.

Дипломатичні відносини між Канадою і Ватиканом установлено пів року тому.

Архиєп. Кларіціо відходить

Папський представник (пронунцій) в Оттаві архиєп. Емануеле Кларіціо призначений заступником голови новоствореної Папської комісії для справ біженців.

Його наступник в Оттаві ще не призначений.

З НОВИХ ВИДАНЬ

Боротьба за наше обличчя і волю українського народу

У Торонті вийшли з друку спогади Михайла Шарика, відомого громадського діяча. Книжка має заголовок «З віддалі 50 років» і підзаголовок «Боротьба за наше обличчя і волю українського народу». Цей підтитул подає основну думку і зміст багатої громадської панорами, яку автор змальовує докладно.

Починає він від української визвольної війни, коли він служив десятником-кулеметником обох армій, спочатку УГА, а опісля УНР. Приїхавши до Канади, стає одною з передових постатей організованої української спільноти.

Рік 1926, коли М. Шарик вступив на канадську землю, належав до переломових років. Тоді вирішалася політична доля українців в Канаді. Яке буде їх обличчя: національне чи інтернаціональне? М. Шарик дуже чітко говорить про це в розділах «Українські комуністи», «Жахливий інтернаціонал», «Я був 'гетьманом' в Канаді», «За зневагу зневага».

Автор «З віддалі 50 літ» належить до тієї генерації, що вела боротьбу з комуністичною доктриною та її політичною силою. Яка була інтенсивність тієї боротьби між національним та інтернаціональним табором у той час, може свідчити теж і те, що її відгомін доходив теж до дітей ворогуючих батьків, до школи. З того приводу, пише автор, «морально і фізично терпіли мої діти» (стор. 85).

Це не перебільшення. Знаємо, що в тому часі агресивність «українського інтернаціоналу» в Канаді була велика і виходила поза межі пристойного політичного суперництва. Деякі загорільці вибивали вікна чи двері в будинках національних організацій, а самі зібрання кінчалися галабурдами та розваленими головами. Один із таких випадків був у Вінніпезі 1931 року.

Друга половина двадцятих та перша половина тридцятих років справді була вирішальна. Ніхто з українських мемуаристів у Канаді не з'ясував цієї проблеми так, як М. Шарик, що був в центрі цієї боротьби.

Кожна політична боротьба вимагає організованої сили. З приходом до Канади генерації Михайла Шарика, цебто з приходом ветеранів УГА і УНР, така організована сила була створена в формі Української Стрілецької Громади (УСГ). Далі поширено ряди жіночих відділів УСГ та Українського Національного Об'єднання. Цим формаціям автор присвячує окремі розділи «Від УСГ до УНО», «УНО Канади», «Перший окружний з'їзд УНО і братніх організацій». Стрижнем усіх цих формацій були ветерани УСГ.

У зв'язку з формуванням цієї політичної і громадської сили М. Шарик подає такі розділи, як «Апостолам ОУН», «Сот. Омелян Сеник-Грибівський», «Полковник Євген Коновалець». Згадує теж Біласа і Данилишина. Про них автор говорить з великою пошаною.

М. Шарик говорить теж про інші українські національні середовища, наприклад, «УСГ і СУС», «УСГ і СГД». Політичні чи тактичні розходження в національному таборі М. Шарик змальовує культурно; робить це з вирозумінням, легкістю, навіть із теплом. Цим автор прихиляє до себе читача. Ще й у післяслові до книги він просить вибачення в «ідейних противників», якщо «супроти них, може, ужив засильного виразу» (стор. 368). Такий підхід М. Шарика зближує його спомини до об'єктивної історії. В цьому вартість книжки.

Спогади «З віддалі 50 літ» — це поважний причинок до історії українців Канади. Це дуже вірна картина міжвоєнної доби. Звідси майбутній історик пригорщами буде черпати матеріяли до своєї синтези.

У спогадах Шарика, написаних легко й цікаво, є сотні імен тих, що докладали цеглину до національної будови українства Канади. Це своєрідний пам'ятник і подяка за їхню працю.

Книжка має низку цінних світлин. Вступ написав д-р Степан Росоха. Обширний показник до цієї книги дуже корисний.

М. Шарик, як довідуємося з його книжки, працює над другим томом своїх спогадів. Сподіваємося, що вони якнайскорше появляться. Друзі М. Шарика допомогли йому видати перший том спогадів. Другий том, віримо, теж знайде добродіїв. М. Шарик був чотири роки головою крайової екзекутиви УНО, 11 років заступником голови, 10 років крайовим організатором.

Це не перша книжка М. Шарика. В роках 1955 - 1956 вийшли з друку у видавництві Івана Тиктора три томи споминів з визвольних змагань п.з. «Діти війни» (Клюб приятелів української книжки).

д-р Михайло Марунчак

Альманах «Літературна Бойківщина»

Заходами і накладом Комітету Бойківщини в Філядельфії появився альманах за редакцією д-ра О. Луцева, професора Пенсильванського коледжу. Книжка, гарно оправлена, має 388 сторінок, видана офсетом і багато ілюстрована. (Про її появу «УВісті» вже подали раніш нотатку.

На зміст книжки складаються: вступне слово голови Комітету Бойківщини о. Станислава Дашо і дуже цікава розвідка д-ра Луцева, а саме характеристика письменників Бойківщини. Дальше йде антологія письменників, починаючи з Івана Вагилевича, а кінчаючи Богданом Борою. В книжці подані перлини літературної творчости письменників і поетів, які походять з Бойківщини, а також деяких, які писали про Бойківщину, не бувши її уроженцями.

Альманах цей, що є першим реґіональним збірником літературної творчости, свідчить, який великий вклад дали уроженці Бойківщини в скарбницю української літератури. Бойки, з яких дехто чомусь соромиться тої давньої племінної нашої назви, повинні пишатися нею. Книжку «Літературна Бойківщина» з цікавістю прочитає кожен уроженець Бойківщини. Саме тепер, коли в нашій Батьківщині останнім часом сильніше лунає голос народу в самообороні перед загладою і коли кар'єристи українського кореня силкуються силоміць задушити цей голос протесту діячів української культури в Києві і Львові, тим більше потрібні книжки, що плекають любов до рідної землі й українського народу.

М. Ф.

Умер о. Каменецький

Бл. п. о. Василь Каменецький ЧСВВ умер нагло 4 травня в Мондері поблизу Едмонтону. Був родом із Камінки Струмілової. Прожив 72 роки.

Некролог про цього заслуженого священика буде вміщений у наступному числі «УВ».

ПАПА ВИСВЯТИТЬ 500 СВЯЩЕНИКІВ

У римському соборі св. Петра буде небувала подія: папа Павло VI висвятить 500 священиків з різних країн світу.

Італійське радіо, подаючи цю вістку, вияснило, що 29 травня — це 50-річний ювілей священства самого папи.

ПОДЯКА

Приношу глибоку подяку доброму хірургові д-рові В. Шандрові за тяжку операцію і уважну опіку наді мною під час мого перебування в шпиталі.

Хай Всевишній нагородить його довгим життям і здоров'ям, і щоб його вміла рука хірурга ніколи не задрижала.

вдячна пацієнтка

Антонія Кучер

ШКІЛКА РОСЛИН ТА КУЩІВ

вічнозелені рослини, деревця та кущі

Всі рослини в коробках — тисячі до вибору

Mountain Ash, 7'-8'	7.95	Large Shade Trees, 15'	20.00
Flowering Crabapple 5'-6'	4.95	Golden Elder, 3'-4'	3.95
Weeping Birch, 4'-5'	5.95	Large Lilac, 3'-4'	2.95
Colorado Blue Spruce 5'-6'	25.00	Perenials	99c
		Cotoneaster Hedging (heavy)	40c

Тут можете набути чудовий торф для городу через сім днів у тижні

ЗАСІВАЄМО ТРАВНИКИ

Відкрито від год. 9 ранку до 9 вечора. Тел. 476-3587

ЗАСІВАЄМО РОСЛИНИ — НАВОЗИМО ТА НАСИПАЄМО ЧОРНУ ЗЕМЛЮ

SHERWOOD GARDEN CENTRES

12955 97 STREET (next to Treasury Branch)

Вся подорож літаком ČSA

Тепер далекий КИЇВ віддалений усього одну й пів години. Від ПРАГИ. Починаючи з місяця травня, кожного понеділка й п'ятниці, „Ер Кенада" в сполуці з новими реактивними літаками ЧСР ОК пропонують вам безпосередню та вигідну сполуку з Монреалю до Києва, як рівнож до Москви, через їхню нову браму Прагу.

За так низькою оплатою, всього $395.00 КАН.* з Монреалю. Зверніться до вашого місцевого аґента, ЧСА або „Ер Кенада" за ближчими інформаціями.

* 29 - 45 денна поворотна подорож економічною клясою, важна в часі знижкових подорожей.

ČSA CZECHOSLOVAK AIRLINES

НЕДІЛЯ ПРО РОЗСЛАБЛЕНОГО

19 травня

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 23

У той день сталося, що Петро, коли обходив дім, прийшов до святих, що мешкали в Лідді. І знайшов там одного чоловіка, на ім'я Еней, що від вісім літ лежав на ліжку; він був розслаблений.

І сказав йому Петро: Енеє, уздоровляє тебе Господь Ісус Христос, встань і постели собі. І зараз встав. І бачили його всі, що мешкали в Лідді та в Сароні, що навернулися до Господа.

Була ж у Йопії одна учениця на ім'я Тавита,називана Дорка. Ся була повна добрих діл і милостинь, котрі сповняла. І сталося в ті дні, що занедужала й умерла. і обмили її та положили в горниці. А що Лідда була близько Йопії, ученики, почувши, що є в ній Петро, післали до нього двох мужів з просьбою: Не отягайся прийти аж до нас.

І встав Петро і пішов з ними. А як прийшов, повели його в горницю і обступили його всі вдовиці, плачучи і показуючи йому сорочки й одежу, що робила Дорка, будучи між ними. А Петро вигнав всіх геть, приклонив коліна і молився; а обернувшися до тіла, сказав: Тавито, встань.

А вона відкрила свої очі і, побачивши Петра, сіла. І подав їй руку і підніс її. І покликавши святих і вдовиць, віддав її живу.

І відомим стало по всій Йопії, і багато хто увірував у Господа.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 14

У той час прибув Ісус у Єрусалим. А в Єрусалимі, біля Овечої брами, є саджавка, що по-єврейськи зветься Витезда і має п'ять притворів. У них лежало багато недужих: сліпих, кривих, сухих, що дожидали порушення води. Час до часу сходив ангел Господній у саджавку і порушував воду, і хто перший увійшов після порушення води, той одужував, яку б не мав він хворобу.

А був там один чоловік, що тридцять вісім років був у своїй недузі. Цього Ісус побачивши, що лежить, та відаючи, що багато літ уже нездужає, каже йому: „Хочеш бути здоровий?" Відповів йому недужий: „Господи, не маю чоловіка, хто б вкинув мене, як вода порушиться; бо коли я приходжу, інший улазить передо мною". Каже йому Ісус: „Устань, візьми свою постіль і ходи!" І зараз одужав той чоловік, узяв свою постіль і пішов.

Того ж дня була субота; жиди казали тому, що одужав: „Тепер субота, тож не годиться тобі брати свою постіль". Він же відповів їм: „Той, що уздоровив мене, той сказав мені: „Візьми свою постіль і ходи". І питали його: „Що то за чоловік сказав тобі: „візьми свою постіль і ходи". І питали його: „Що то за чоловік сказав тобі. „Візьми свою постіль і ходи". А уздоровлений не знав, хто він, бо Ісус ухилився від народу, що був на тім місці.

Після того находить його Ісус у храмі і сказав йому: „Ось ти подужав, не гріши ж більше, щоб не сталось тобі чогось гіршого". Пішов же той чоловік і сказав жидам, що це Ісус уздоровив його.

1945 - 1970: 25 років переслідування УКЦеркви

(УПБ, Рим) — Дата 11 квітня — болючі роковини для одиної цілої Церкви, для народу, що вже довгі роки терпить переслідування і наругу. Того дня, 25 років тому, в Україні радянська влада арештувала п'ятьох єпископів Української Католицької Церкви на чолі з її первоієрархом львівським митрополитом Йосифом Сліпим.

Це був початок великого удару, завданого бл. 6 мільйонам вірних цієї Церкви, яка вже 350 років перебувала в єдності з Апостольським престолом.

АРЕШТУЮТЬ ІЄРАРХІЮ

Під кінець 1945 р. арештовано ще двох єпископів у Перемишлі; в жовтні 1947 р. вчинено атентат на єпископа Теодора Ромжу на Закарпатті. Вкінці арештовано пряшівського єпископа Павла Гойдича та апостольського адміністратора о. Петра Вергуна в Берліні.

Українці-католики залишилися без ієрархії. Їхня ієрархія та значна частина духівництва була арештована й виселена з України. Над єпископами відбувся таємний процес у Києві в березні 1946 року. Митрополит за зфабрикованим, вигаданим обвинуваченням («зрада, співпраця з окупаційною владою»), був засуджений на 8 років; інші єпископи — від 5 до 10 літ ув'язнення. В той час вже понад 500 священиків виселено з України.

У міжчасі почалася ліквідація Української Католицької Церкви. Під тиском уряду та шантажем кілька стероризованих священиків створили «Ініціятивний комітет для воз'єднання Греко-католицької Церкви Західньої України з Російською православною Церквою». Не вони, а московський патріярх, радянський уряд і його таємна поліція були дійсними ініціяторами цієї затії. До кінця червня 1945 р. три «ініціятори» роздобули підписи лише 42 священиків, а 1 липня того ж року протест проти переслідування та заклик до радянського уряду припинити репресії підписали 300 священиків. В той час багато їхніх співбратів вже були ув'язнені.

У відповідь радянська влада посилила репресії проти священиків. Підготова до остаточного знищення Церкви продовжувалася. Московський патріярх Алексєй видав «пастирський» лист до українців-католиків понад головами арештованої ієрархії, закликаючи їх покидати Католицьку Церкву: «Ламайте і пірвіть усі зв'язки, що вас ще в'яжуть в Ватиканом, який вас тримав у темноті та провадить до духової руїни задля його релігійних помилок».

ПІЙ XII ПРОТЕСТУЄ

Проти цього насильства підніс свій могутній голос папа Пій XII енциклікою «Всі східні» (23 грудня 1945): «Ми вже бачили, достойні Брати, з історичних фактів, коротко представлених у цій енцикліці, скільки великих користей та дібр припало українському народові з його єдности з Католицькою Церквою. І не дивно: бо якщо в Христі «зволила мешкати вся повнота» (Кол. 1, 19), то зрозуміло не може уживати тієї повноти, хто від Церкви, «що є Його тілом» (Єфес. 1, 23), відлучений, тому що за словами нашого попередника бл. п. Пелягія II: «Хтонебудь не був би в мирі та єдності з Церквою, не може мати Бога по своєму боці» (Лист до єпископів Істрії, — Акти Всел. Соб. IV, II, 107). І ми також бачили, що цей любий український нарід мусів переносити багато труднощів, бід і переслідувань, щоб у міру сили обороняти свою католицьку єдність, а однак Бог у своїм провидінні не раз його щасливо рятував і повертав йому мир.

На цю пору з найбільшим затривоженням у душі бачимо, що наступає нова і дуже грізна буря на цю Церкву. Вісті, що до нас доходять, хоча скупі, однак вистачальні, щоб збільшити нашу журбу та наповнити тривогою. Саме роковий день, в якому 350 літ тому ця вельми стара християнська громада з радісними надіями злучилася зо своїм найвищим пастирем і наслідником Блаженного Петра, — цей день став для нас «днем журби і тісноти, днем горя і нужди, днем тьми і безпросвітку, днем мряки і бурі» (Соф. 1, 15).

Бо з великим смутком ми довідалися, що на теренах, недавно прилучених до СССР, дорогі нам брати і сини українського народу терплять тяжкі переслідування через свою вірність до Апостольського престолу. Не бракує таких, що всіма способами стараються відорвати їх від спільноти Матері-Церкви та проти їхньої волі й найсвятішого переконання привести до злуки з нез'єднаними. І так духовенство українського обряду, як доносять, у письмі, зверненім до державної влади, жалується, що Церква в Західній Україні опинилась у дуже трудних обставинах, тому що всіх єпископів і багатьох з їхніх священиків ув'язнено та рівночасно заборонено комунебудь управляти Українською Церквою.

Знаємо теж, Достойні Брати, що ці труднощі і прикрості виправдують нібито політичними причинами. Однак такий спосіб поступування не новий і не вперше сьогодні вжитий; бо багато разів продовж століть вороги Церкви завзято та підступно обвинувачували католиків, начебто вони щось діяли проти держави, тому що не сміли ясно визнати, що вони ворожо наставлені проти релігії та її отверто поборювали так само, як колись жиди обвинувачували самого Божественного Спаса перед римським намісником, кажучи: «Ми найшли, що цей ворохобить наш нарід і забороняє давати цісареві податок» (Лк. 23, 2). Але самі факти і їх висліди легко доводять і вияснюють, яка була і є причина цих переслідувань. Бо хто ж не знає, що патріярх Олексій, недавно вибраний нез'єднаними єпископами Росії, в посланні, зверненому до Української Церкви, яке немало причинилося до започаткування цього роду переслідування, явно захвалював і проповідував відступство від Католицької Церкви?

«Ці утиски тим більше нас прибивають, достойні Брати, що майже всі народи світу на врочистих зібраннях своїх висланців ще тоді, як шаліла світова війна, між іншим, заявили, що ніколи не буде переслідування релігії. І саме це зродило в нас надію, що Католицькій Церкві буде даний мир і належна свобода, тим більше, що вона сама постійно вчила і вчить, що треба завжди в совісті повинуватися законно встановленій владі...»

«В цім дуже важкім нещасті, коли людські сили видаються заслабі, нічого більше не лишається, достойні Брати, як умильно благати премилосердного Бога, що ‚зробить суд потребуючим і справедливим убогим" (Пс. 139, 13), щоб Сам схотів ласкаво успокоїти цю люту бурю та й остаточно положити їй кінець. А вас і повірене вам стадо ще раз і ще раз заохочуємо приліжними молитвами та покутними ділами разом з нами виблагувати в Того, хто Божим світлом просвічує людські уми і Божим своїм замислом нахилює їх волі до своєї найвищої волі, щоб помилував свій народ і не дав свого наслідця на ганьбу (Йоіл 2, 17) та щоб чимскоріш українська Церква вийшла з цього погубного становища».

«Особливішим способом у цих смутних і критичних подіях, з батьківським серцем звертаємося до тих, що тяжко і жорстоко пригнетені. Перш усього до вас, достойні Брати-єпископи українського народу, що хоч самі переносите великі утиски, більше, однак, прибиті й затривожені долею вашого стада, як завданими вам кривдами, за словами: ‚‚Добрий пастир душу свою дає за свої вівці" (Ів. 10, 11). І хоча теперішнє положення неясне, а майбутнє непевне та дуже тривожне, все таки не падайте духом, але «ставши видовищем світові, ангелам і людям» (1 Кор. 4, 9), старайтеся, щоб вашу терпеливість і чесноту брали за взір всі Христові вірні. Через те, що переносите мужньо і постійно цього роду переслідування та палаєте Божою любов'ю до Церкви, ви: «Христове благоухання миле Богові серед тих, що спасаються, і тих, що погибають» (2 Кор. 2, 15). І хоч у кайданах відлучені від ваших синів, не маєте змоги навчати їх закону святої віри, самі ваші кайдани повніше і краще голосять і проповідують Христа».

Папа Пій XII написав слово потіхи й заохоти також священикам та вірним УК-Церкви.

МУЧЕНИЦТВО ТРИВАЄ

Хвиля переслідувань котилися далі. У березні 1946 р. відбувся у Львові т.зв. синод Греко-католицької Церкви, скликаний згаданим ініціятивним комітетом з доручення уряду. В ньому взяло участь 214 священиків, в більшості стероризованих, з усіх 3,500. Цей псевдосинод «уневажнив» акт унії Української Церкви з Апостольським престолом з 1596 р. і «вирішив» повернути цю Церкву в лоно Російської православної Церкви, під владу московського патріярха. Очевидно, радянський уряд і патріярх цей акт прийняли і «прохання» греко-католиків Західної України «задовольнили».

Цей акт поглибив мучеництво Української Католицької Церкви. Тисячі священиків, ченців, черниць і мирян були заслані. 1949 року формально ліквідовано Мукачівську єпархію, а в 1950 р. Пряшівську єпархію.

Усі єпископи, за вийнятком верховного архиєпископа Йосифа Сліпого і пряшівського єпископа Василя Гопка, сьогодні вже мертві. Мученичу смерть у тюрмах або на засланні знайшли: Григорій Хомишин (†1945), Йосафат Коциловський (†1947), Теодор Ромжа († вбитий 1947), Никита Будка (†1949), Григорій Лакота (†1950), Павло Гойдич (†1960); після відбуття покарання померли на Україні єпископи Микола Чарнецький (†1959) та Іван Лятишевський (†1957).

Митрополит Йосиф Сліпий пробув у тюрмі і на засланні 18 років. Його звільнив радянський уряд в лютому 1963 р. на інтервенцію Папи Івана XXIII.

Голгота Української Католицької церкви триває далі. Священики і вірні таємно в Україні та на великих просторах Радянського Союзу ісповідують свою віру у єдності із Вселенською Церквою. Їх за це переслідують. Постійно радянська преса подає про священиків і черниць, які не зірвали з «унійською» Церквою і відбувають тайкома релігійні практики, включно з висвяченням священиків і єпископів, релігійним навчанням, проповідуванням і катехизацією.

1969 року арештовано о. протоігумена Василя Величківського і засуджено його на три роки тюрми і п'ять років заслання. Багато вірних не перейшли на православ'я. А ті, що ходять до православних церков, в душі лишилися католиками. Вони залишилися вірними заповітові свого архипастиря — митрополита Андрія Шептицького, який перед смертю (†1944) написав: «Бажаю оцим листом попрощатися з вами, бо не знаю, чи Господь Бог дозволить мені ще довго працювати й молитись за вас... Бережіться перед гріхом проти святої віри, будьте вірні святій Церкві».

Мільйони в Україні зберігають цей заповіт.

Богослужения: травень

Гр.Юл.Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
10 27 Н	**Мироносиць.** Симеона	**Св. Отців.** † **Симона Зил.**
11 28 П	Ясона ап.	† Кирила і Методія
12 29 В	9 мч. в Кизиці	Епіфанія сщ.
13 30 С	† Якова ап.	Гликерії мч.
14 1 Ч	**Травень.** Єремії прор.	Ісидора мч.
15 2 П	Атанасія Вел. св.	Пахомія Великого преп.
16 3 С	† Теодосія Печер. пр.	Теодора Осв. преп.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie

10. — Норт Стар 10
17. — Гайнс Крік 10; Ройкрафт 2
18. — Ройс 10
24. — Ріно 10; Гай Прері 2
31. — Гей Скул 10

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

10. — Айрон Ривер год. 10.30 спільне свячене; Парастаси на гробах
17. — Бонневил год. 10 р. (храм)
24. — Ст. Павль год. 10 р.
31. — Єншав год. 10 р. Парастаси на гробах

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

10. — Восетна 10 рано (гроби)
17. — св. Параскевії 10 рано (гроби)
24. — Смокі Лейк 10 рано (гроби)
31. — Смокі Лейк 10 рано (гроби)

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572

10. — Едсон год. 8.30; Вайлдвуд год. 10.30; по відправі парастаси на гробах
17. — Чергіл год. 10; парастаси на гробах
24. — Карвел (храмовий празн.) год. 9.30 Литія і Сл. Божа; по відправі парастаси на гробах
31. — Рочфорт Брідж год. 10; по відправі парастаси на гробах

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton

10. — Делф год. 10 р.; попол. год. 2 Парастаси
17. Сшестя Св. Духа — Ст. Майкел Всен. 9 год., Сл. Б. 10 год.
24. — Лемонт год. 10 р.; попол. 1.30 Парастаси
31. Восток св. Михаїла год. 10 р.; 2 год. попол. Парастаси

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

10. — Голден год. 8.30; Коперник 10.30
17. — Голден год. 10.30 (празник)
18. — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30
24. — Голден год. 8.30; Голденфарми год. 10.30, спільне свячене, Парастаси на гробах
31. — Голден год. 10.30

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279

10. — Лішур
17. Сош. Св. Духа — Ярослав (храм)
24. — Стар
31. — Скаро

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

10. Нед мироно с. — Атабаска 10; Бойл 12.30
17. Нед. розслаб. — Річмонд Парк 10; Ню Пайн Крік 12.30
24. — Просперіті — Парастаси
31. — Фрейнс 12.30 — Парастаси

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

10. — Файделиті 10.30 (празник)
17. — Ллойдминстер 10.30 (празник); Мирнам 7.30 веч.
24. — Моркемб 12.00
31. — Мирнам 10.00; Бовелон 12.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

10. — Ту Гилс год. 8; Новий Київ год. 10 Архиерейська Сл. Божа
17. — Ту Гилс год. 8; Вегревил год. 10.30; Плейн Лейк год. 7.30 веч.
18. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
24. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
31. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10 (Парастаси на гробах)

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton

10. — Кемровз 9; Гей Лейкс 11
17. — Равнд Гіл 10 перше Св. Причастя дітей і Парастаси
24. — Кемровз 10 перше Св. Причастя дітей і Парастаси
31. — Гей Лейкс 9; Равнд Гіл 11 год.

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

10. — Редвотер год. 9.00; Федора год. 10.30
17. Зел. Свята — Редвотер год. 9.00; Вог год. 10.30
18. — Федора год. 10.30
24. — Редвотер год. 10.00
31. — Редвотер год. 10.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

10. — Стрий: по параф. обіді Парастаси
17. — Спедден Сл. Б. (обід: 1.30 Парастаси): Сокаль від 5 год. Парастаси
24. — Давнінг: по Сл. Б. Парастаси

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

17. — Іннісфрі XI ренч 10.30 рано — Парастаси; Іннісфрі X ренч 10.00 рано — Парастаси
24. — Ренфурлі 10 рано — Парастаси
31. — Іннісфрі-місто 10 рано; Менвіл 12 — Парастаси

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent

10. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30 (поминки по відправі)
17. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30 (поминки по відправі)
24. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30
24. — Дервент 8.30; Енгел Лейк 10.30 (поминки по відправі)

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

10. — Норт Батлфорд
17. — Витків
24. — Норт Батлфорд; Редісон год. 2 попол.
31. — Медовлейк (єпископська візитація)

У травні кожного понеділка, середи і п'ятниці в Норт Батлфорді травневі богослужения о 7.30 вечі.

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47

10. — Сматс 10 год.
17. — Пітерсон 10 год.
24. — Вонда 10 г.
31. — Гаврилюки 10 г.

У травні: Молебні до Матері Божої — Вонда: вівторок, четвер, п'ятниця; Сматс: середа 7 год. веч.; Гаврилюки: субота.

о. Ів. Мухарський
Box 103, Krydor, Sask.
Phone: 40

10. — Кридор год. 9; Орлів 11
17. — Бл. Лейк 9; Угринів 11
22. — Угринів 11
24. — Кридор 9; Орлів 11
31. — Кридор 9; Бл. Лейк 11

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306

10. — Гамболдт 9.00; Бруно Пр. Тройці 11.00; Кадворт 4.00 попол.
17. — Кадворт 9.00; Гамболдт 11.00; Твей 4.00 попол.
24. — Дана 9.00; Кадворт 11.00
31. — Гамболдт 9.00; Бруно Пр. Тройці 11.00; Кадворт 4.00 попол.

Травневі Молебні до Матері Божої о год. 8.00 вечора: вівторок і субота — Кадворт; середа — Твей; четвер — Гамболдт; п'ятниця — Бруно Пр. Тройці.

о. А. Хоруниций
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10

10. — Алвена-місто 10 рано
17. — Алвена-фарми 10 рано (на гробах)
24. — Алвена-місто 9 рано
24. — Боднарі 11 рано (на гробах)
31. — Алвена-місто 10 рано (на гробах)

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

10. — Вакав 10 рано; Ст. Дж. 11.30 рано
17. Зелені свята — Вакав 10 рано
18. Пресв. Трійці — Вакав 7 веч.
24. — Вакав 9 рано; Борщів 11
31. — Вакав 10 рано; Сокаль 11.30 рано

Майські молебні о 8-ій веч. у Вакав — середи і п'ятниці; у Ст. Джуліен — понеділки; у Прудгом — четверги.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company

10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій вистовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова доставка. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

ВИСЛІДИ СЬОГОРІЧНОГО ПЕРЕПИСУ

Україна має 47 мільйонів населення

Українська ССР має 47,136,000 населення. Таку статистику, за переписом у січні ц.р., подало тепер Центральне статистичне правління при Раді міністрів СССР.

Кількість населення Української ССР збільшилося з 41,869,000 в 1959 році до 47,136,000 осіб на 15 січня 1970 р. (13% більше); у тому ж часі кількість населення всього СССР збільшилася з 208,827,000 в 1959 р. до 241,748,000 осіб на 15 січня 1970 р. (16% більше).

Загальна кількість населення Української ССР — 47,136,000 осіб — поділяється на 25,693,000 міського населення (55%) і 21,443,000 сільського населення (45%).

Київ, столиця України, має 1,632,000 мешканців.

Другим після Києва містом в Українській СССР є Харків із 1,223,000 мешканців (в 1959 році Харків мав 953,000 населення); третім є Одеса з 892,000 мешканців (в 1959 році 664,000 осіб).

За Одесою йдуть Донецьке з 879,000 мешканців, Дніпропетровське з 863,000, Кривий Ріг із 573,000.

Львів, який у 1959 році мав тільки 411,000 мешканців, має тепер 553,000. Горлівка має 335,000, Миколаїв 331,000, Херсон — 261,000, Сімферопіль — 250,000, Севастопіль — 229,000, Полтава — 220,000, Вінниця — 211,000, Кіровоград — 189,000, Чернівці — 187,000, Житомир — 161,000, Суми, Чернігів і Черкаси по 159,000, Рівне — 116,000, Біла Церква — 109,000, Івано-Франківське — 105,000, Луцьке — 94,000, Тернопіль — 85,000, Ужгород — 65,000.

Совєтське повідомлення згадує про «значне переміщення населення з одних районів в інші». До Казахстану і Середньої Азії переселено «1,200,000 людей з різних союзних республік».

ХРАМОВЕ СВЯТО В ГОЛДЕНІ

У Голдені, Алта, в неділю 17 травня з приводу свята Зшестя Святого Духа буде врочиста Літургія, яку правитиме о. митрат В. Лаба, синкел єпархії. Богослуження почнеться о 10.30 годині ранку.

МОЛИТВА ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

Для душевної користи

о. Микола ДЯДЬО

Що корисне для людини, корисне для її душі? Чи успіх у земному житті? Чи майно? Чи слава? Знання?

Яка користь людині, хоч би вона ввесь світ посіла, а власну душу занапастила!

Цю євангельську пересторогу добре розумів св. Августин, який написав: ‚‚Неспокійне наше серце, поки не спочине в Тобі, Боже!"

Душевна користь є також користю для тіла, але не завжди користь тіла є душевною користю.

Візьмім, наприклад, майно, чи славу-пошану між людьми. Можна сказати, що це здебільшого користь для тіла. А чи не буває, та ще й як часто, що багатий, славний, шанований попадає в гордість, скупість, презирство до бідніших і, замість користи для душі, виходить велика втрата.

Досить часто буває, що Господь дає нам деякий успіх у житті, і майно, і добру славу. Тож треба нам Божої мудрости, щоб вміти з цього Божого дару користати з користю для власної душі. Звертає на це увагу Божий слуга митрополит Андрій у молитві за Божу мудрість.

Що приносить справжню користь душі, пов'язане з вічністю. Тому варто просити про речі, що мають вічну вартість, яка є, властиво, єдиною правдивою вартістю. А що користь душі має вічну вартість, тому ми повинні виповняти обов'язки нашого стану не лише з огляду на людей, а передусім Богові на славу і на користь власної душі.

КВІТИ НА ВЕСІЛЛЯ

Відвідайте наш відділ штучних квітів на весілля та огляньте наш великий вибір букетів для молодої та дружок по цінах, що напевно відповідатимуть й вашому бюджетові. КВІТИ НА ВСЯКІ НАГОДИ.

Amby Lenon Ltd. Florists

10349 Jasper Ave., EDMONTON Tel.: 424-7314

Равнд Гилл, Алберта – похорон бл. п. Бронислава Гармідера

В неділю 28 грудня 1969 р., відійшов у вічність бл. п. Бронислав (Бронько) Гармідер, проживши 45 літ. Покійний був сином бл. п. Максима й Марії з дому Мокрицька, добре знаних як ідейних і жертвенних організаторів церковно-громадського життя у Дейзленд, Алта.

Бронислав уродився 10 грудня 1924 р. у Дейзленд. Там він ходив до школи і прожив більшу частину свого життя. Він служив у канадській армії, у торговельній фльоті, і летунстві, а з молоду любив спорт і був першуном у дейзлендській гокейовій дружині.

Працював у ріжних місцевостях Алберти і Британської Колюмбії, а останні роки жив зі своєю родиною у Принс Джордж, Бр. К., і там працював з сином у своїх двох бензинових станціях. На Різдво -969 р. приїхав з родиною до родинного дому до мами в Дейзленд і там ненадійно, по короткій недузі, помер ,прийнявши Св. Тайни, в шпиталі на Дейзленд.

Покійного оплакують: дружина Нора, син Лон, чотири дочки: Норіна, Дженет, Шерил, Ваніта, Мама, три сестри: Геллен Білик у Голден, Анелька Марцінкоскі в Едмонтоні, Ольга Тури у Дейзленд і брат Петро у Кемровз.

Щирий жаль залишив він також у серцях багатьох при-

бл. п. Бронислав Гармідер

ятелів і знайомих, що численно взяли участь у похороні. В четвер, 1 січня 1970 р. відслужив місцевий о. парох: о. Ол. Захаріясевич в молитовниці похоронного заведення Говлендс панахиду, а в п'ятницю, 2 січня заупокійну Св. Літургію в церкв. Дейзленд при великім числі родини, приятелів покійного. Після пращального слова о. пароха, відпроваджено і зложено тлінні останки покійного на місцевому цвинтарі коло могили його батька. Після похорону мама покійного запросила учасників похорону на поминальний обід до свойого дому. Під час обіду п. П. Кавалсляк, хрестний батько покійного, від імени родини подякував о. парохові за відслуження похоронних обрядів, за слова пращання і потіхи, а всім учасникам за віддання останньої прислуги.

З нагоди похорону передано 15.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

Опечалена родина по втраті мужа, сина, батька, складає сердечну подяку Всечеснішому отцю парохові О. Захаріясевичові за відслуження похоронних обрядів, дякові п. І. Стечинському, всім жертводавцям за жертви на Служби Божі, на цвіти на могилу, і інші жертви з цього приводу, також тим, що несли домовину і всім учасникам похорону. Нехай усім Бог нагородить, а покійного прийме у Своє Царство.

Мама, дружина й діти

Медисин Гет, Алта

Неділя, 26-го квітня 1970 р., був радісним, сонячним деням для жителів Медисин Гет і околиці. За благословенням Преосвященнішого Владики Кир Ніла приїхав до Медисин Гет о. М. Дядьо з Летбридж, послужити українцям-католикам з нагоди Христового Воскресіння.

У Велику п'ятницю пополудні винесено й положено св. Плащаницю при досить гарному числі вірних.

В суботу вірні сповідалися, а відтак була св. Літургія, на якій всі присутні прийняли св. Причастя. Того ж дня пополудні о. М. Дядьо відвідував шпиталі, хворих по домах та деяких українців й повідомляв їх про недільну богослужбу. Відвідини мали успіх.

В неділю, в день Христового Воскресіння відправлено Надгробне, Воскресну Утреню і Службу Божу, після чого було свячення великодних страв, а опісля відбувалося в підвалі церкви спільне свячене. Всі присутні на Богослуженні зійшли до підвалу і там, як одна родина, поділилися великодніми стравами, бажаючи собі мати Богослуження хоч раз в місяць. Відповідне прохання піде до Преосвященного Владики Кир Ніла, що й тепер подбав, щоб не лишити „сиротами" своїх духовних дітей у Медисин Гет і околиці.

Пополудні пішли многі з парафіян на цвинтар, де відвідали і помолилися разом зі священиком над гробами своїх дорогих, що відійшли у вічність.

Усі, що мали нагоду бути в церкві на усіх Богослуженнях, пераз сплакували з радості, що Милостивий Господь поблагословив їх щастям мати свої рідні Свята у своїй рідній церкву у свойому обряді і мові зі своїм рідним священиком.

Коли згадуємо про ті радісні дні, то треба згадати з признанням про деяких людей, що причинилися до зорганізування богослужень. П-і Олена Остафічук з Брукс і п-і Марія Козій з Медисин Гет рішили оплатити видатки спровадження священика. Тим разом то зробила п-і Олена Остафічук, другим разом то хоче зробити п-і Марія Козія. П. Иосиф Дячишин аж з Мус Джо, Саскачеван приїхав на прохання свойого брата Томи Дячишина, щоб своїм співом, як дяк причинится до звеличання великодних Богослужб. П. Т. Дячишин посвятив багато часу, щоб разом зі священиком відвідати тих, що чекали великодньої потіхи. П. Андрій Кондрацький послужив при престолі. П-і Катерина Венгер і Павліна Кондрацька постаралися про квіти до Божого Гробу і разом з другими парафіянками приготовили церкву на те велике торжество. П. Г. Шостачко приїхав аж з Брукс, щоб послужити своїм дяківським співом, якщоб не було кому співати.

О. М. Дядьо вітав вірних в церкві, заохочував до згоди, любови, помочі одні одним. Неодному з присутніх котилися сльози радості по обличчях. Опісля у підвалі церкви знова промовив до зібраних і заохотив їх не піддаватися зневірі, а подбати про те, щоб мати св. Літургію хоч раз в місяць.

Вірні Медисин Гет, Брукс і околиць, мають надію, що Преосвященний пішле їм священника на день 24-го травня на годину 4:00 після полудня і кличе всіх у Брукс, Медисин Гет і околиці: прийдіть на богослужения, збільшіть своєю присутністю нашу маленьку громаду, не забуваймо свойого рідного: віри, обряду, національності.

Невелика українська громада в Медисин Гет має свою дуже чепурну й стилево урядженy церкву. Туди доїздив через кілька літ о. д-р М. Сопуляк, який допоміг закуплену латинську церкву приспособити до українських Богослужб. Багато праці й труду вклав там п. Т. Рочковський, який безкористовно повнив функції дяка. Церква, положена поблизу міського парку, має стилевий іконостас. Парафіяни Медисин Гет були завжди дуже жертвенні й дбали про прикрасу своєї церкви. Було б шкода, якщо б, через зменшення числа вірних, в церкві не служено боогслужб.

о. М. Д.

Едмонтон, Алберта

В 5-ту РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ТЕОДОЗІЇ ПАНАСЮК

17 лютого 1965 р. упокоїлася в Бозі бл. п. Теодозія Панасюк. Китиця квітів на її могилу.

Ой уже п'ять років минуло, шостий наступає, як наша дорогенька мама в гробі спочиває. З болем і сльозами її онуки споминають і в

бл. п. Теодозія Панасюк

п'яту річницю поклін бабусі складають. Ми все собі пригадуєм, як ви були з нами і як ви нас веселили своїми словами. Ой верніться, мамо, бодай хоч на свята, щоб бодай раз в рік весела була наша хата. Ой, діти дорогенькі, сироти мої! Як радо я б прийшла до вас, як би могла встати та прийти до вас, до хати, вас розвеселити й ваші сльози обтерти. Я чую журбу вашу й бачу глибоку рану в серці вашім, бо серце матері незмінне, навіть, коли воно в гробі. Часто сумно без вас, мамо, важко серце б'ється, що ви вже не побачите, як нам тут живеться. Ой сироти, мої діти дорогі, я вам говорила, як я вмирала, щоб ви не страхались бурей, що прийдуть до вас й знищать у вас те, що надорожче й сльози в вас поллються, але скоро смуток ваш проминe й недолі вашій кінець прийде. Бо весна життя надходить для вас. — Дорогенька мамо, як я вас любила та на віки лиха доля нас вже розлучила. Похоронено вас у могилу, яке мені горе, не побачу я вас, мамо, вже більше ніколи. Дорогенька мамо, я на вашім гробі ямку прокопала і з гробів батьків ваших землю там поклала. Тітка Олена Семенюк прислала ту землю з рідного вашого села Барилова й листа написала і трудолюбиве життя ваше згадала. У тому листі також порох із села Барилів о. Павло Олійник, вже дуже старенький, що всіх нас добре знає, вас мамо, в гробі а нас ще на цьому світі споминає і щирі молитви за нас до Бога засилає. Ми сподівалися, мамо, тут краще зажити, а ви пішли передчасно в могилу спочити. Серце наше зв'язане тугою, а очі залиті сльозами, як ми собі пригадаєм, як ви пращалися з нами. Як ви умирали, ви просили нас, щоб ми у згоді жили, в згоді працювали й ви в ту тяжку годину за нас Господа молили. І вашу науку ми совісно сповнили. Спочивайте ж, нашa мамо, без муки, без болю, а ми за ваш вічний супокій Богу ся помолим.

Дочка, зять і внуки з Гей Лейкс, Алберта

З нагоди річниці смерти дочка покійної передала 10.-00 дол. на „Українські вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійній Теодозії вічна пам'ять.

Вернон, Бр.К.

ПОПРАЩАЛИ о. Р. ЗУБАКА

В суботу, 24 січня, відбулася в Вернон пращальна гостина з нагоди виїзду з Вернон о. Р. Зубака. Хоч о. Зубак душпастирював у Вернон відносно короткий час, то між ними й парафіянами витворилося приятельське відношення й парафіяни влаштували йому прощальний вечірок. На вечірок прибули рівнож парафіяне з Ґрінрод та Армстронґ, де о. Р. Зубак душпастирював протягом кількох років.

Пращальне прийняття пройшло в дуже милому настрою й залишило приємний спомин в серцях та пам'яті його приятелів. Гості провели час дуже мило й прощаючись пізною ніччю, висловлювали побажання ще не один раз зустрінутися з о. Зубаком у Вернон, чи іншій місцевості Британської Колюмбії.

Всі бажали о. Зубакові гарних успіхів на новому місці душпастирювання. Для передання вістки про милу зустріч ширшій громаді, приявні склали 10.00 дол. на „Українські вісті". За жертву щиро дякуємо, а о. Р. Зубакові бажаємо успіхів на новому місці душпастирювання.

Приятель

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

АВТО,
а до того
3 ТИЖНІ ПОБУТУ
В ЕВРОПІ

(До Лондону й назад)
ЛИШ 385.00 ДОЛ.

Старайтеся відвідати цього року Англію та европейський континент. Знижені ціни за переїзд групами та індивідуально. Відліти щотижня.

До Амстердаму 409.00 дол.

До Франкфурту або Копенгаґен 427.00 дол.

Робіть замовлення вчасно.

Можна купити квиток теж на сплати. 10% належности платите при купні квитка, решту сплачуєте відтак догідними ратами.

НА ЗИМОВІ вакації втікайте з холоду до сонячних островів, при помочі чартерованих літаків до Нассау та островів Гренд Каймен. Кошти всього 549.00 дол. туди й назад. В цьому включені харчі, готель та переліт джетовими літаками.

ЯКЩО ДУМАЄТЕ ПРО ПОДОРОЖ, ДУМАЙТЕ БЮРО НЕВИЛЛ.

2 офіси в Едмонтоні:
PROFESSIONAL BLDG. (північна частина)
CAMPUS TOWER BLDG. (полуднева частина)

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Formerly Corona Air Canada Ticket Office
106 Street - Jasper Ave.
Phone 429-3374

Едмонтон, Алберта

В 3 РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. В. МОНЧАКОВСЬКОГО

На спомин по бл. п. Василеві Мончаковському, котрий по тяжкій недузі, відійшов від нас у вічність 3 травня 1967 р.

Дорогий наш мужу й тату!

Твоя жена з родиною з жалем згадує тебе. Здається нам, що твій дух і твоє усміхнене лице ще живе поміж нами. І так, здається, що ти ще недавно ходив поміж нами, а вже три роки минає, як ти нас лишив. Приходить весна і всьо відживає, а ти, дорогий мужу, лиш в сні мені являєшся й потішаєш мене, що я прийду, прийду. Але весна прийшла, а тебе нема.

Ми тебе, дорогий мужу й тату, ніколи не забудемо й завжди будемо згадувати в наших молитвах. А в той день, коли ти відійшов у вічність, ми жертвуємо за твою душу Службу Божу з панахидою, яка буде відслужена в катедральній церкві св. св. Иосафата. Ми дякуємо тобі за всі твої труди й старання про нас.

Спи спокійно, дорогий мужу. Нехай канадська земля

бл. п. Василь Мончаковський

буде тобі легкою. Опечалені смутком: твоя жена Анна й сини: Миколай, Станислав, Володимир і Іван та дочка Емілія.

З нагоди поминок дружина покійного передала 15.00 дол. на пресовий фонд „Українських вістей". За жертву щиро дякуємо, а покійному Василеві вічна пам'ять.

Калгари, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ГНАТА ІВАСЬКОВА

бл. п. Гнат Іваськів

В середу, 25 лютого розійшлася по Калґарах сумна вістка, що Гнат Іваськів згинув трагічною смертю, переходячи вулицю. Покійний був добрим і побожним парафіянином парафії Успення Пресвятої Богородиці і втрата його дасться завважити на богослуженнях, яких він ніколи не пропускав.

Гнат Іваськів народився 6-го вересня, 1902 р. в селі Паушівка, пов. Чортків у Західній Україні. Коли зближався фронт до села в 1944 р., покійний з дружиною Параскевією і сином Іваном були виселені і вивезені до Німеччини, де тяжко працював. В Німеччині перебув до 1950 р. і в цьому році приїхав до Канади та оселився в Калґарах. Тут працював в компанії „Джифрис". В році 1965 померла йому жінка, а Гнат дальше проживав разом,, як і перед тим, з братовою і шваґром, Анною і Михайлом Бойко.

В п'ятницю, 27-го лютого о. Б. Лозинський відправив в похоронному заведенні парастас. Похоронні обряди і заупокійну Службу Божу відправив в церкві Успення Б. М. 28-го лютого парох Всч. о. В. Мартиник і виголосив пращальну проповідь. Тлінні останки спочивають на католицькому цвинтарі, побіч його дружини.

Домовину несли пп. М. Гошуляк, О. Гошуляк, В. Вавригович, І. Кріль, П. Гой та І. Головецький.

Після похорону в залі під церквою відбувся поминальний обід. Господарем був п. М. Гошуляк, який дякував від родини всім за участь в похоронних обрядах.

З приводу похорону передано 16.00 дол. на пресовий фонд „Українських Вістей". Хай канадська земля буде йому легкою. Вічна Йому Пам'ять.

ПОДЯКА

Почуваємося до глибокої вдячности всім нашим приятелям та знайомим, що потішали нас по втраті бл. п. Гната та помагали нам у переведенні похорону, чим виявили останню прислугу покійному, а нам зменшили смуток, який покрив нашу родину. Особливо ми вдячні Всч. о. парохові В. Мартиникові за відправу похоронних обрядів, Служби Божої і пращальну проповідь. Також дякуємо Всч. о. Б. Лозинському за відправлення парастасу у каплиці.

Дякуємо п. д-р І. Чеховському за спів; пані Н. Робак і всім паням за їхній труд у приготованні поминального обіду. Дякуємо всім тим, що прибули на похорон, головно тим здалека. Дякуємо всім приятелям і знайомим за вислови співчуття, квіти та жертви на Служби Божі за душу покійного. Похоронному заведенню „Джейкс" за гарну обслугу і тим, що несли домовину.

Всім ще раз сердечне спасибіг.

Родина

Дрейтон Веллей, Алберта

У ЧЕТВЕРТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. П. КАРАЧ

бл. п. Полагна Карач

6 травня 1966 р. упокоїлася в Бозі бл. п. Полагна Карач. Покійна походила родом з села Підвербці, пов. Городенка, Західна Україна, де прийшла на світ 1896 р. в родині Бацала. 1918 р. вона вийшла заміж за Василя Карача з села Ісаків, пов. Городенка. В 1930 р. виїхала вона до Канади зі своїм чоловіком, дочками Катериною та Анною та сином Федьом. Заїхали вони на фарму в Мун Лейк, тепер Дрейтон Веллей, де вона й прожила увесь свій вік. Дітей своїх виховала по християнськи, бо й сама була доброю християнкою.

Покійна полишила в смутку чоловіка Василя, синів Федя та Михайла та дочок Анну, Катерину й Марію, а в Україні брата Дмитра та сестру Катерину. В Канаді 20 внуків та 4-ох правнуків.

Похоронні обряди відслужив о. протопресв. Я. Федуник в церкві в Дрейтон Веллей, а тлінні останки покійної зложено на місцевому цвинтарі.

В четверту річницю смерти чоловік покійної Василь подбав про заупокійну св. Літургію за спокій душі покійної. Він згадує свою покійну дружину з жалем та тугою та молиться за спокій її душі.

І знову прийшла весна красна й кругом зазеленіли поля, а тебе, моя дорога дружино, між живими нема. Мої журні думки линуть на твою могилу, бо я тебе, моя дружинонько, не забуду, хіба й сам загину".

В. Карач

Не забувай!...

Не забувай, рідний брате,
Своєї України,
Не забувай її серцем
Одної хвилини.
Якже можна свою землю
Батьківську забути
Про рідних у кайданах
Не знати, не чути.
Кличе твоя Україна,
Кличе і благає
Бо вона тебе за сина
Правдивого має.
Не забувай, рідний брате,
З далекій чужині
Працювати і служити
Рідній Україні.
Лише в єдності і згоді
З своїми братами
Прийде воля, слава, доля
З нас над ворогами.
Тож працюй, учися, брате,
Розум, силу здобувати
І про свою Україну
Не забудь все пам'ятати.

Микола Горішний
Джерзи Сіті, Н. Дж.
3 січня 1970

ДРУКАРНЯ „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"
ВИКОНУЄ:
- фірмові коверти
- фірмові листи
- афіші, летючки
- візитівки, білети
- книжки
- базарові квитки
- брошури

ГОСПОДИНІ! ВЕСНА НАДХОДИТЬ!
Ми є спеціялістами для чищення килимів та хідників різного рода (SHAGS, INDIAS, TWIST, ORIENTAL etc). Можете їх вживати того самого дня після чищення. Чищення не лишає по собі ніякого запаху.
Apollo 70 Rug & Upholstery Care Ltd.
ТЕЛ.: 475-5442
Подаємо цінн даром.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних ліків в Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО
ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ.
МАЄМО НА СКЛАДІ:
хустки, светри, матеряли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну всипу на перини.
ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА
Приймаємо замовлення на мешкання — повна ґарантія.
Про дальші інформації прошу писати до:
KOSMOS EXPORT - IMPORT
332 Fillmore Avenue
Buffalo, N.Y. 14206
Ph.: 856-2674
П. Остапчук - керівник

НЕСПОДІВАНКА:

Неперевершена якість знаменитої віскі.
Дуже добра на смак.
Незвичайно приступна ціна.
Зробіть для себе несподіванку.
Сьогодні увечорі.

The easy whisky.

З БАНЯЛУЦЬКОГО НОТАТНИКА

Молодь хоче будувати нову Баня Луку

Як я був у Баня Луці, то вирішив довідатися, що буде з молодечими групами (бриґадами), які через свойого провідника Коцинчича висловили готовість взяти активну участь у відбудові цього міста. І наша українсько-руська молодь у Югославії, зі своїм координаційним комітетом, готова взятися до такого діла. Рік річно відбуваються табори нашої молоді, богаті в програму, що має на меті, окрім розваги, подати учасникам спроможність познайомитись зі здобудками рідної культури й науки.

Цього року має відбутися рівнож таборування, шосте з черги. Були пляновано, що табор відбудеться на легендарній горі Козарі, в туристичному центрі Мраковиці. Але ще раніше, заки голова Союзу молоді Югославії висловив готовість молоді взяти участь у відновлені Баня Луки, наша українська-руська молодь висловила бажання, на зборах та у пресі, щоб замість цьогорічного таборування, зорганізувати бриґаду молоді, яка працювала б при відновлені й розбудові Баня Луки. Ця пропозиція молоді викликала велике зацікавлення не лиш серед нашої молоді в Югославії, але й серед української молоді в різних країнах світу.

Перші мої інформації про проект нашої молоді були непевні, чи, радше, неповні. Ще загалом не було вирішено, чи можна буде формувати якісь молодіжні бриґади. Недостача приміщення в Баня Луці та конечність затруднити при таких роботах фахівців, були причиною, що відповідні чинники не мали відваги сказати рішаючого слова. Щойно 12 лютого відбулася в општинському комітеті Союзу молоді в Баня Луці нарада координаційного комітету општинських суспільно-політичних організацій, на якій схвалено прийняти пропозицію Союзу молоді Югославії відносно організації молодечих бриґад.

На тому засіданні схвалено й деякі конкретні пляни. Вирішено, що одна бриґада працюватиме 30 днів. Окрім того винесено ще й ряд практичних ухвал.

Представник українсько-руської молоді взяли також участь у тих нарадах. На їхню пропозицію вирішено, що українсько-руська бриґада буде трактована однаково з іншими бригадами, але з тою різницею, що українсько-руська бриґада буде працювати всього 15-20 днів та що про культурно-освітну працю цеї бриґади буде дбати її провід.

Остаточне вирішення мало бути винесене на нарадах відділів відновлення й розбудови Баня Луки, що відбулося в березні.

Школа на колесах

Один старий автобус Београдського транспортового підприємства, у ньому шкільні лавки, таблиця, піч учителька й діти. То навчальна заля першої кляси школи „Младен Стояновіч" в Баня Луці. Завдяки вчительці Ксені Пецюх, я мав нагоду бути приявним на першій лекції в тій школі на колесах

Але зачнім з початку. Первісна школа „Младен Стояновіч" в Баня Луці приміщувалася в гарному двоповерховому будинкові при головній вулиці. Але вже два перші землетруси так її ушкодили, що її призначено на збурення. Старших учнів вислано до школи в місцевості Неум біля Дубровніка, а ці найменші, з першої кляси, залишилися вдома. Щоб і вони не лишалися без науки, розпочато скорим темпом направу сусідного шкільного будинку ім. „Брача Павлич". Будинок тої школи був не дуже ушкоджений і його скоро направлено. Навчання мало розпочатися 5-го січня. То мала бути дуже своє рідна школа, бо в ній мали навчитися всі діти з першої кляси з цілої Баня Луки. Але ті пляни знівечив черговий землетрус, який 31 грудня знищив зовсім відновлений будинок школи „Брача Павлич". Учні першої кляси таки не мали щастя. Тоді з Любляни прислано залізничі ваґони, в яких влаштовано навчальні залі. Але місця було обмаль і до тої „школи" діти приходили лиш що другий день, а наука тривала щодня лиш по дві години — дві лекції Діти першої кляси не могли ніяк вивчити матеріялу першої кляси в призначеному часі То стало поштовхом, щоб знайти якусь іншу розв'язку, а тою розв'язкою був згаданий автобус.

І так одного дня на шкільному подвір'ї опинився зелений автобус, на якому був ще напис београдської нії — „Зелений вінаць". Прийшли батьки учнів із учительками Ксенею та Софією, повитягали з ушкодженого будинку лавки, обрізали шкільну таблицю, знайшли піч на оливу й . . . наука могла розпочинатися.

Коли вчителька Ксеня того першого дня запитала дитину, чого ми цього дня радіємо, — а вчителька думала про свіжий сніжок, що якраз зачав падати, — то дістала від дівчини відповідь: „Тому, що маємо вже нашу власну школу й не мусимо ходити до ваґонів".

Приємно було говорити з дітьми з тої „школи на колесах". Час минав на розмові скоро. Мені треба було вертатися домів. Ще спільна світлина й діточий усміх та кивок малих рученят і я вже був у дорозі до Нового Саду.

Мої дні в Баня Луці проминули скоро. В блокноті залишилося ще багато записок Тут подав я лиш деякі з них. Але й з тих видно, що Баня Луке живе окремим своїм життямм, достосувалася до твердих обставин й прямує до нових, кращих днів. . .

о. Р. Мизь
„Руске Слово", Новий Сад

Гроші для українців в Югославії збираємо ще до кінця ТРАВНЯ

Зібрані досі в ЗДА та Канаді одяги й взуття заспокоїли найконечніші потреби потерпілих від землетрусу українців у Югославії. До того уряд Югославії вже не звільняє від митних оплат посилок з одягом й взуттям. Тому вже більше не збираємо одягів та взуття.

Зате ще дальше потрібна грошова допомога для відбудови церков та культурних осередків, на які уряд допомоги не дає. Тому просимо українське громадянство складати ще й дальше грошові пожертви на цю ціль. Гроші на цю ціль збираємо ще до кінця травня.

Гроші просимо слати, як і досі, на адресу о. д-р М. Сопуляка, "Українські Вісті" в Едмонтоні.

Посвідки, важні для прибуткового податку, вишлемо всім жертводавцям після закінчення збірки.

Управа Братства Українців Католиків Едмонтонської єпархії

Нова книжка Дж. Дж. МекҐреґора

ПРО ЕДМОНТОН І . . . ПРО КЛОНДАЙК

(Ю.К.) Саме появилася ще одна, одинадцята з черги, книжка автора „Вільних земель", „The Klondike Rush Throught Edmonton 1897 - 1898" видана, як і „Вільні землі", накладом „МекЛелленд анд Стюарт Лтд". По українському заголовок можна б перекласти: „Клондайська лихоманка в Едмонтоні".

Темою книжки — похід авантюристів, відважних людей, для яких найкращою річчю на світі було золото, несхопне і недосяжне, як фатаморгана, що величезній кількості шукачів принесло велике горе, нужду, поламані кости, втрату здоров'я і, частенько, втрату життя. В цій книжці МекҐреґора інтересує клондайське дожевілля постільки, поскільки воно проплило крізь Едмонтон, на переломі 19 і 20 сторіч маленького ще сільця.

Проте МекҐреґор розказує не тільки про тіні клондайцького дожевілля, він, переконаний оптиміст, бачить у ньому і шляхетні пориви і навіть героїку. Починає він свій твір, складений із 16 розділів, ось як:

„Однорічна процесія 1500 клондайкців з Едмонтону, почерез довжелезні північні пустелі, аж до накрайсвітнього Юкону, повинна скласти бодай одну сторінку канадської історії. На жаль, ніхто досі не присвятив їй більше уваги, ніж минущу й осудну згадку. В Канаді, яку освоєно відвагою, витривалістю і навіть нерозсудливістю, ця подія напевне заслуговує кращої долі.

Коли ж ідеться про величину, одчайдушність і риск, цей однорічний похід золотошукачів, що від своїх учасників вимагав пройти, проїхати чи пролізти від 1,500 до 2,500 миль, не має собі рівного в канадській історії. Юнаки зростали в ньому на мужів, сиві голови находили свої передчасні могили, двадцять жінок подорожували серед завірюх немилосердної канадської зими, двоє немовлят померло, а ще одно було зачате і народилося. І хоч майже половина проспекторів повернулася назад, і хоч у безконечних, далеких від цивілізації пустелях 70 їх лежить у вічному сні, похоронених і непохоронених, і хоч ледве двадцять їх із 725, що дійшли до Клондайку, навіть цих двадцять повернулися з порожніми руками, ця мандрівка фургонами, що тягнулася 1,500 миль у простій лінії від Едмонтону, не була невдачею, але рідким показом відваги і стійкости".

Такий погляд Дж. Дж. МекҐреґора на клондайкську лихоманку, висловлений на початку першого розділу його книжки „Задніми дверми до Юкону". Такий самий погляд висловлює він і в заключному уступі останнього розділу книжки: „Примарна долина", тільки в дещо іншій формі:

„Кожна група в своєму часі, чоловіки, що будували битий шлях на Аляску, чоловіки, що протягали канольський газопровід, і чоловіки, що мандрували до Клондайку через Едмонтон — суворі, відчайдушні і віддані одній справі люди пробивали один і той же шлях через напривабливі пустелі Канадської півночі. До всіх цих рисковних підприємств вони вкладали всю свою твердість, силу і талант — чоловіки модерного віку теж свої бульдозери, грузовики і технологію, клондайкці свої коні, порони і лижі для глибокого снігу. І всі вони у своєму часі оживляли прикордонні сторінки кольоритної канадської історії".

Як і в попередні свої книжки, МекҐреґор вклав багато праці і творчої снаги теж і в останню. Проте я не маю ні місця, щоб її ширше обговорити. Тому й обмежуся кількома заввагами:

Перша заввага: Маючи на увазі клондайкські щорічні фестивалі, МекҐреґор, без сумніву, зробив велику прислугу і нашому містові і північній Алберті зокрема. Кращої пропаганди для цих святкувань, кращого аргументу за тим, що Едмонтон таки має немале право до влаштовування таких фестивалів, ніж книжка МекҐреґора, таки годі собі уявити.

Друга заввага: „Клондайкська лихоманка" Дж. Дж. МеґҐреґора — прегарно видана книжка — в ній і індекс, і ілюстрації, і полотняна оправа, — набагато чепурніше, ніж „Вільні землі", хоч розмір тої і тої — той самий, 274 стор. Проте сіна „Вільних земель" — $12.50, а ціна „Клондайкської лихоманки" — $10.00. Причина ясна, В-во розраховує на широкі читацькі кола для клондайкської історії, і, без сумніву, має рацію.

Кінцева заввага: В індексі „Клондайкської лихоманки" нема ні одного українського прізвища, ні одного слов'янського прізвища. Очевидно, ні слов'яни, ні українці зокрема не брали в цьому ґрандіозному боже віллі ніякої участи. Здається, що цю відсутність не треба пояснювати браком одчайдушности в наших людей, тільки такими причинами: 1.: В роках 1897 і 1898 наші селяни, поселені коло Едмонтону і в інших частинах Канади, жили в цілковитій ізоляції від своїх сусідів інших етнічних походжень, що до них у їх ґетті Клондайк взагалі не дійшов. 2.: Тяжко, а то й неможливо було ввійти між золото-шукачів, з якими наші люди не мали нічогіського спільного, не кажучи про найважливіше, про мову. 3.: А втім наші люди були зайняті чимсь іншим, шуканням іншого, тривалішого золота, золотої канадської пшениці. І своє золото вона найшли!

ЗБІРКА НА УКРАЇНЦІВ У ЮГОСЛАВІЇ

До збіркового осередку єпархіяльної управи Братства Українців Католиків у Едмонтоні, що, з доручення Преосв. Владики Кир Ніла, переводить збіркову акцію в Едмонтонській єпархії, вплинули досі такі жертви:

$550.00 — парафія св. Юрія Побідоносця в Едмонтоні. (Зложили: $20.00 — М. Коцан, Г. Зинич, М. Бусько, д-р С. Манастирський, $11.75 — відділ БУК; $10 о. В. Тарнавський, З. Васараб, Тетяна Блищак, Л. Боярчук, М. Стахів, д-р А. Родинюк, Матвій Берлад, В. Гук, Василь Іванишин, М. Шрам; $5.00 — Я. Чеховський, М. Тріска, Н. Фіялка, О. Мерцало, А. Пилип, І. Мартин, М. Мартинків, І. Біденчук, К. Корба, М. Хом'як, Марія Пасека, М. Гошко, С. Тарнавська, І. Лозинський, В. Татчин М. Наконечний, С. Микитів Й. Аронець, І. Дєдів, Ю. Бокало, І. Лучканич, В. Шалева, Я. Татчин, В. Кунда, І. Хома, П. Гонтарик, Ст. Балишин, А. Білінський, Стефанія Базюк, Н. Лібич, Іван Гук, Анна Папуга, С. Шкоропад, Ст. Сумка, Мирослав Качик, Стефан Романюк, Нестор Блищак, Юрій Хохла, І. Кухаришин, С. Гнатюк, І. Подільчук, І. Дзісь; $4.00 — О. Харина; $3.00 — Йоанна Щебивлок, К. Кукурба, І. Федорків, І. Ханасик, К. Гусак, П. Форемська, Петро Лапчинський, М. Татчин, Е. Крумшин, О. Богонос, Василь Крумшин, І. Ґурба, А. Блищак, Н.Н.; $2.50 — Іван Склярський, Мих. Млюзан; $2.00 — І. Дубій, І. Богач, В. Чорновол, М. Бартал, І. Вавринчук, Прокіп Кравчук, Антін Джуґан, Степан Пиц, Г. Романків, П. Юрчишин, Мирон Тарнавський М. Тхорик, І. Шкорупа, М. Войко, П. Бурак, В. Білеуш, М. Фіялка, Микола Кузьо, Омелян Подвірний, А. Борген, В. Копилець, А. Качмар, О. Цинцар, В. Гапон; $1.50 — А. Кирейто; $1.00 — О. Соробей, М. Пришляк, В. Корж, І. Воркун, Н.Н., А. Барабаш, Я. Юрина, Ю. Хома, В. Юник, І. Руть, Марія Вірста, В. Гринчук, А. Микуляк, Т. Бричка, Н. Реvакович, Михайло Зазуляк, Іван Руданець, П. Лапінська, Г. Крецул, Н.Н., Д. Пасека, Д. Тхір, Е. Ягольницький, А. Гринда, М. Левита, Іван Дворницький, Роман Солтикевич, П. Дерех, М. Британ, А. Зазуляк, М. Шалай, Н.Н., Анна Барабаш, Христина Колач, Т. Крут, П. Духній, І. Зварич, М. Мадяровський, М. Сасс, М. Зубрицький, Е. Рахміструк, І. Осідоч, Н.Н.; $0.50 — М. Вовк; $0.25 — В. Дутчак, А. Чорна, І. Петришин, Ст. Пухир, П. Форемський, К. Мацюк; $1.75 — дрібними.

$75.00 — парафія св. Василія, Едмонтон — Чоловічий клюб парафії; $6.00 — о. О. Захаріясевич, Голден збірка: Т. Бабун, В. Голик; 10.00 — Гр. Християн, Голден, Семен Вихопень, Едмонтон.

Всім жертводавцям сердечно подяку складає управа БУК Едмонтонської єпархії.

Гроші та жертви просимо слати на адресу:

REV. M. SOPULAK
c/o UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 Street
EDMONTON 17, Alberta

НЕ ЗАБУВАЙМО ПРО «ДЕНЬ МАТЕРІ»

„Чому ж ти, мамо,
моя зірнице,
Не говорила правди
про світ?
Чому ж та доля,
важка неволя
Так підтинає
молодості квіт?"

І знов дозволив мені Милостивий Господь згадати матір на сторінках „Українських Вістей". Хоч у мене вже глибокі роки й недуга прикувала мене до шпитального ліжка в Спирит Рівер, таки не можу забути про „Мамин день", який у нас так гарно й щиро відзначують у Канаді.

Лежу в ліжку й докучає мені моя хвороба. Але надходить „Мамин день" й мені пригадуються неділі, що я їх провела зі своєю матусею. Кожної неділі мене мама вела до церкви на Службу Божу, а як була вечірня, то й на вечірню. А, як ми попідростали, то вже ходили на хори помагали дякам співати. А відтак вже старшими стали й стали дівочити й тоді вже почали троха поважніше думати тай за наше майбутнє життя тай дівочу долю говорити.

В ушах ще й досі мені шумлять різні пісні, що я їх наслухалася від моєї мами про дівочу долю. От хочба й така: „Ой там при дорозі хрест білий стоїть, там рано і ввечір матуся клячить. Ой, Боже мій, Боже, що я наробила? Нащо тебе, доню, на віки втопила?" — „Як можна, матусю, нелюба любить? Як можна, матусю, із нелюбом жить? Воліла б я, мати, весь вік дівувачи, як мала б так марно в світі пропадати". — „Чи бачиш ти доню, яка я стара? Мені в домовину лягати пора. Як я умру, доню, що буде з тобою? Ти лишишся доню круглою сиротою . . ."

Гарна й стара то пісня. Буо в неї ще кілька строфок, але я забула, а пригадати нема кому. Але зате нагадується мені інша давна пісня, хоч не якраз зв'язана з днем матері: „Колись русин зпід Бескида так тяженько не думав, бо себе в кращім щасті видів, злої долі він не знав. Але того щастя мати в темнім гробі давно спить, не хочу її споминати, бо жаль серце розранить . . ." Далекий той час, як мати мені співала давних пісень, але одночасно такий серцю близький і такий милий . . .

Як колись хтось із Вас, Шановні Читачі „Українських Вістей" переїздитиме через наш чудовий Піс Рівер, то заїдьте до нас. Я сподіюсь вже тоді бути здорова й бути вдома в Ройкрафт, й гарно вас привітаю. А як пригадаєте мені оті дві старі пісні, то я вам їх ще й переспіваю, щоб ви пізнали їх чудові мельодії. Може й комусь з вас вони пригадають давні часи та вашу матір, що ті пісні співала.

А може дехто й скаже, що ті пісні надто стародавні Може комусь й стародавні, але мені здається, що гарна пісня ніколи є стародавна й вона ніколи не старіється . .

На жаль, мушу кінчати своє писання, бо мед-сестра каже, що мій лікар заборонив мені довго сидіти.

Як видужаю, то на другий рік на „Мамин день" напишу вам більше. А, покищо, святкуйте гарно й мило „Мамин день".

М. Л. Бзова

Поїдьте назад на Україну і покажіть їм, що ви осягнули в Канаді.

Ви можете бути горді з багато дечого. Так заберіть це все на Україну через Москву і трошки їм похваліться. Ми все для вас полагодимо. Air Canada. Так. Для всіх вас!

Наші квитки ніколи ще не були дешевші. Особливо квитки для споріднених груп, які уможливлюють групам з 25, 40 або 80 осіб подорожувати літаком дешевше, ніж будьколи досі.

Ви можете „летіти тепер — платити потім". Проте, коли ви бажаєте їхати, — ми все зробимо для вас вигідніше. Як? Їдьте! Літунською лінією, яка полагодить все кожного дня тижня. Air Canada. Ваш подорожній агент може вам допомогти у всіх деталях. Якщо ви самі не маєте можливости полетіти, поінформуйтеся, як за допомогою пляну „передплачених квитків" Air Canada ви можете вможливити вашій сім'ї або приятелям приїхати до вас.

З Монреалу до Києва — $411*
З Торонта до Києва — $452*
З Вінніпеґу до Києва — $480*
З Калґари до Києва — $520*

*Квитки на 29-45 денну економну прогулянку. (Важні під час відповідного періоду).

AIR CANADA

БАЛЬ

з нагоди ДНЯ МАТЕРІ

ВІДБУДЕТЬСЯ
в суботу, 9 травня 1970
в приміщеннях
HILLCREST COUNTRY CLUB
156 вулиця і 72 авеню
в Едмонтоні

Коктейл: год. 6:45 веч.
Вечеря: год. 7:45 веч.

— Несподіванки — розграввки —
— розваги —

Оркестра „Біямонті"

Вступ: $6.00 від особи
Студенти: $4.50

Квитки можна набути раніше
в „Українських Вістях"

На цей баль сердечно запрошує українське громадянство Едмонтону та околиці відділ Братства Українців Католицців Пресв. Евхаристії в Едмонтоні.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної ґазоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

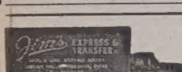

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844

Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

Усміхніться

КОРОТКО І ЯСНО

Шукаю двох касирів: нового і того що втік.

* * *

— Ну що, добре ви попоїли на вечірці?

— Чудово! Ніколи я ще не їв з таким апетитом... коли повернувся додому!

VACATION IN THE

BLACK HILLS of SOUTH DAKOTA

SAVE — COUPON — SAVE

WHITETAIL COURT

NEW LUXURY MOTEL

With Kitchens, Carpets, Showers and TV

MODERN CABINS Completely Equipped — TRAILER HOOKUPS Full Service

Highways 85 & 14, 1½ miles west of Lead, S. Dak.
Box 596 LEAD, S.D. 57754 Ph. (605) 584-3516

Your Hosts: Mr. and Mrs. Stan Oreland

Present This Coupon
Will Honor Canadian Money
For Lodging at Whitetail Court

УВАГА

БІНҐО

КОЖНОЇ НЕДІЛІ

В 7:30 ВЕЧОРА У
S P O R T E X
EXHIBITION GROUNDS

БІНҐО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії
св. Володимира
12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

МАЛЮВАННЯ

та розмальовування
Іван ПАРУБІЙ
ТЕЛ.: 479-6176
Всередині й знадвору
Помірковані ціни

Дрібні Оголошення:

● **НА ПРОДАЖ ХАТА:**

4 кімнати, кухня з шафами з магоневого дерева. Великий лот. В хаті є піч (форнес). Гередж. Недалеко озера. Дуже помірковама ціна. За ближчими інформаціями звертайтеся листами на адресу **Box 22, Gainford, Alta.**
Телефон: 797-3040.

—o—

Усміхніться

БАТЬКИ ТА ДІТИ

— Якого роду слово "штани"?
— Чоловічого.
— Ось як?! Це ж чому?
— А тому, що їх носять чоловіки.

—o—

Коротка порада

Уявіть собі, яка була б тиша, якби люди говорили те, що знають.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

ВЕҐРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!
щосуботи у Веґревил під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone GA 2-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

EATON'S
HEARING AID CENTRE

● Комплетна перевірка слуху апаратом
● Дуже доброї якости інструменти по низькій ціні
Для докладної перевірки Вашого слуху зробіть вчасно домовлення з авдіометристом Ітона.
Слухова клініка: травень: понеділок, 11 — Давсон Крік; вівторок, 12 — Форт Ст. Джон; середа, 13 — Ґренд Прері; четвер, 14 — Піс Рівер.
ТЕЛ.: 424-0181
Ітона центр для слухових апаратів на першій підлозі.
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Association

ЗДА і Канада зацікавлені розшукати за Ноєвим Ковчегом Нея

Полярний інститут Північної Америки, одна з найповажніших організацій для підбігунових дослідів, вирішив допомогти шукати Ноєвого ковчега Нея на горі Аррарат у Туреччині.

Членами Інституту є канадські та американські вчені. Велику фінансову допомогу в розшуках за ковчегом обіцяли дати т.зв. адвентисти сьомого дня, які пояснюють Св. Письмо буквально і яким дуже залежить на тому, щоб віднайти ковчег. Розкопи почнуться цього літа.

Для УКУ в Римі

На заклик Кураторії заповідника Маркіяна Шашкевича у Вінніпезі в справі збірки «Україніки Канадіяни» для Українського католицького університету в Римі багато вже хто відгукнувся.

Видавництво "Новий шлях" жертвувало 47 назов крім власних календарів, красне письменство та історична тематика.

Видавництво "Канадійський фармер" жертвував 12 власних календарів та декілька історичних та мовознавчих праць.

Дмитро Фодчук з Торонта надіслав дві посилки різних видань, включно з рідкісними летючками, одноднівками, журналами тощо.

Олекса Косіковський з Віндзору зголосив до розпорядження цілу свою бібліотеку (бл. 400 томів) різних книжкових та журнальних видань, включно з приізбираним архівом.

Іван та Марія Бзові, надсилаючи декілька канадських різних видань, залучили ще і листа, в якому, між іншим, пишуть: "Ось тут посилаємо деякі книжки., Може, деякі надаються, а деякі — ні . . . Ми вже старші віком, і шкода їх лишати напризволяще. Боже, Вам допомагай!"

Кураторія Заповідника Маркіяна Шашкевича висловлює оцим всім жертводавцям велике спасибі! Все щодруковане в Канаді просимо слати до:
Markian Shashkevych Centre,
49 Euclid Ave., Winnipeg 4.

—o—

Усміхніться

ЩИРО КАЖУЧИ

— Уявіть собі, шановна, у мене завжди так і крутять ся всякі думки з голови!
— Що ж тут дивного? Вони мають багато вільного простору.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Біо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Біо-Дуне можна мати якраз і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дроґсторах. Будете задоволені або звернуть вам гроші.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колеґії Хірургів
F.R.C.S.(C) — F.A.C.S.
хірург-спеціяліст
203, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Н. Д. Голубіцький
Відновив лікарську практику
п р и
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543

Геритидж Сейвінґс енд Трост Ко. гарно розвивається

Недавно відбулися другі річні збори української щадничої та інвестиційної спілки Геритидж Сейвінґс енд Трост Ко., на яких президент спілки п. В. Середа здав звіт з минулорічної діяльности спілки. У зборах взяло участь 130 уділовців.

В минулому році спілка виказала зиску 62,992.00 дол., або по 51 центів на кожному уділі ("шері"). Спілка зачала свою діяльність в червні 1968 р. й за сім місяців того року виказала зиску 31,151.00 дол.

Ціле майно спілки на 31 грудня 1969 р. досягнуло суми 3,346,551.00 дол. в порівнанні до 1,704,926.00 дол на 31 грудня 1968 р. Отже майно спілки зросло протягом одного року на 1,641,625.00 дол. На зріст майна спілки склалися зріст депозитів та продаж ґарантованих інвестиційних цертифікатів.

Спілка має більше, як 1,100 уділовців.

До управи спілки належать видні українські громадяне, як Василь Середа, керівник аптики. Він є президент спілки. Його заступником є адвокат Петро Шевчук; секретарем є адвокат Петро Саварин, а скарбником З. Матішак. В дирекції спілки є м.ін. д-р М. Середа, д-р Д. Мельник, Н. Ганас, власник складу насіння, П. Кул, чартерований акавнтант та другі.

Загальним керівником компанії є Богдан Козакевич.

Державні контролі спілки виявили, що її діловодство є справне й відповідає приписам відносно того роду спілок.

Всі вклади уділовців є забезпечені, відповідно до найновіших приписів закону.

На пресфонд прислали до «У. Вістей»

15.00 дол.: Василь Мусійовський, Едмонтон;

По 5.00 дол. І. Ганич, Торонто, Онт.; Ю. Кузмелюк, Ошава, Онт.; С. Сенишин, Дромгеллер, Алта;

4.00 дол.: п-і С. Дроздовська, Ванкувер, Бр. К.;

По 3.00 дол.: И. Гула, Едмонтон; Б. Небожук, Едмонтон;

По 2.00 дол.: П. Мітенко, Едмонтон; М. М. Бзовий, Ройкрофт, Алта; Д. Музика, Саскатун, Саск.; М. Гузар, Осн, Алта; І. А. Горон, Ту Гилс, Алта; о. В. Фляк, Кадворт, Саск.; Д. Манастирський, Калгарі, Алта; А. Моргардт, Едмонтон; Д. Ільків, Едмонтон; Ф. Сеньків, Сіббалд, Алта; В. Городинський, Нюмаркет, Онт.;

1.50 дол.: В. К. Чиж, Торонто, Онт.;

По 1.00 дол.: В. Ланюк, Ґлендон, Алта; М. Смирук, Ройкрофт, Алта; п-і М. Бродер, Ричмонд, Бр. К.ж М. Копичин, Евансбурґ, Алта; п-і М. Ґривачевська, Вікс, Саск.; Т. Сливка, Вондз, Саск.; Д. Пасска, Едмонтон; п-і А. Новосядла, Саскатун, Саск.; В. Думанський, Восл, Алта; В. Стеблик, Веґревил, Алта; Н. Феняк, Едмонтон; К. Стахняк, Едмонтон; А. Бурак, Едмонтон; М. Мултан. Веленд, Онт.; В. Смотрицький, Порт Алберні, Бр. К.; І. Шалата, Мондер, Алта; М. Атаманюк, Киченер, Онт.; Т. Середюк, Едмонтон; М. Миронюк, Едмонтон; Я. Зосюк, Саскатун, Саск.

Усім шановним жертводавцям і збірщикам щиру подяку складає адміністрація „Українських Вістей".

Жарти

— Іване, пироги продав?
— Продав!
— А гроші де?
— Масла купив!
— А де ж масло?
— Пироги змастив.

* * *

LOGAN'S BASINVIEW MOTEL
SMITH'S COVE
Digby County, Nova Scotia
J. F. Allan, manager

Продаємо нові сталеві рури
Маємо тільки короткі.
Фунт 6 центів.
Платимо найвищі ціни за старі речі з міді, бронзу, радіатори, батерії ітд.
Маємо великий вибір різних решток товарів, включаючи реміснічі інструменти, коци, тенки на воду ітд. по низькій ціні.
Щадіть гроші, купуючи у
DAVIS
Enterprises (Alberta)
Division of
Davis Industries Ltd.
Phone: 455-2177
11404 - 143 St.,
EDMONTON, Alta.

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

"Соняшна Каліфорнія"

Їдучи до Соняшної Каліфорнії, не забудьте відвідати український

"BON DORME MOTEL"

731 NINTH ST., CRESCENT CITY,
CALIFORNIA 95531, U.S.A.

Добре місце відпочити — чисте, тепле, спокійне.

Безплатна телевізія, кава чи чай.
ЦІНИ ПОМІРКОВАНІ
Господарі гостинні і привітні
Принесіть це оголошення, дістанете ще 10% опусту

Власники: Ангела і Леонід РОМАНЮКи

It's time to spring into action.
Polish the house. Clean up the yard.
Spade up the ground. Plant some flowers.
When Spring is in the air, these tasks seem easier.
Especially if you first visit Safeway and
get a supply of the many helpful aids we
have for you at special, low prices!

Come to Safeway for complete Stocks of

● Cleaning Needs & Lawn & Garden Needs

SAFEWAY

CANADA SAFEWAY LIMITED